Niestety, nie inaczej jest w przypadku
przedstawionego do konsultacji projektu
ustawy ⁵ , zgodnie z którym o tym, na co będą
przeznaczane przysługujące Polsce środki w ramach nowego Funduszu Modernizacyjnego,
ma w praktyce decydować Rada Konsultacyjna
Funduszu Modernizacyjnego, składająca się z
przedstawicieli wybranych ministerstw ⁶ .
Oznacza to, że proces decyzyjny dotyczący
wydatkowania publicznych pieniędzy z
Funduszu będzie skrajnie upolityczniony.
W związku z powyższym, w opinii
ClientEarth, w skład powoływanej na mocy
ustawy Rady Konsultacyjnej powinni
wchodzić także przedstawiciele organizacji
społecznych (ekologicznych oraz branżowych), a także przedstawiciele
samorządu terytorialnego – przynajmniej z
głosem doradczym. Jest to rozwiązanie
sprawdzone w praktyce w przypadku
wydatkowania innych funduszy, gdzie mamy
do czynienia z elementami unijnymi, w
szczególności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.
Kontrola społeczna w tym zakresie jest
uzasadniona przede wszystkim ze względu na
szerokie spektrum możliwości wydatkowania
środków z Funduszu i jednocześnie jego
ograniczony budżet.
Przykładowe formy wydatkowania środków z
Funduszu zostały zawarte w ubiegłorocznym
raporcie ClientEarth, Zajdler Energy Lawyers
& Consultants oraz Aurora Energy Research:
https://www.documents.clientearth.org/library/
download-info/reforma-eu-ets-jak-nie-

https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12335901
 Zob. proponowany, nowy art. 50d ust. 2-3 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

			zmarnowac-kolejnej-szansy-na- dekarbonizacje-polskiej-gospodarki/		
93	Client Earth		Projekt nie spełnia wymogów Konwencji z Aarhus Zaniepokojenie budzi także propozycja dodania ust. 5 do art. 19 ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, zgodnie z którym do umów zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską z państwem uprawnionym (lub upoważnionym przez to państwo podmiotem) dotyczących międzynarodowego obrotu jednostkami Kioto nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej ("ustawa dip") oraz ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko ("ustawa ooś").	Uwaga uwzględniona	Przepis zostanie skreślony
			Takie generalne i generyczne wyłączenie wszystkich dokumentów danego rodzaju ze stosowania ustawy dip i ustawy ooś nie znajduje uzasadnienia na gruncie Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. ("Konwencja z Aarhus") oraz Dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG ("Dyrektywa 2003/4"). Przepisy Konwencji z Aarhus (art. 4), Dyrektywy 2003/4 (art. 3) oraz transponującej ją ustawy ooś (art. 8) przyznają społeczeństwu		

	prawo żądania i otrzymywania informacji dotyczących środowiska.	
	Zgodnie z przepisami wskazanych powyżej aktów prawnych – tj. art. 2 ust. 3 lit. b Konwencji z Aarhus, art. 2 ust. 1 lit. b i c Dyrektywy 2003/4, art. 9 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy ooś – informacje o środowisku stanowią, między innymi, informacje dotyczące emisji (w tym odpadów promieniotwórczych, a także zanieczyszczeń, które wpływają lub mogą wpłynąć na elementy środowiska) oraz środki (takie jak środki administracyjne, polityki, przepisy prawne dotyczące środowiska i gospodarki wodnej, plany, programy oraz porozumienia w sprawie ochrony środowiska, a także działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy środowiska). Umowy międzynarodowe dotyczące międzynarodowe dotyczące międzynarodowego obrotu jednostkami Kioto bez wątpienia zaliczają się do informacji o środowisku, zarówno jako informacje dotyczące emisji, jak i informacje dotyczące środków, tj. porozumień w sprawie ochrony środowiska oraz działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy środowiska. Jako takie zatem umowy te podlegają ujawnieniu społeczeństwu.	
	Jednocześnie wszystkie wymienione powyżej akty prawne precyzyjnie i enumeratywnie wskazują wyjątki od obowiązku udostępniania informacji.	
	Zgodnie z uzasadnieniem projektu nowelizacji "celem przedmiotowej nowelizacji jest zabezpieczenie umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji przed wglądem osób nieuprawnionych. Możliwość udostępniania ww. umów w trybie ustawy dip i w trybie ustawy ooś spowoduje, że Skarb Państwa	

straci kontrole nad tym kto, w jaki sposób i w jakim celu wykorzystuje informacje w nich zawarte. Może to doprowadzić do niewłaściwego ich wykorzystania, co narazi Skarb Państwa na potencjalne kary i utrate wiarygodności na arenie miedzynarodowej. Konsekwencja moga być trudności w prowadzeniu negocjacji oraz zawieraniu innych umów o charakterze międzynarodowym". Wskazany w uzasadnieniu nowelizacji cel nie znajduje się na ustawowej liście wyjatków od obowiazku udostępniania informacji, sprecyzowanej w art. 16 ustawy ooś. Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 7 odmowa udostepnienia informacji może nastąpić ze względu ochronę informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli osoby te złożyły wniosek o wyłaczenie tych informacji z udostępniania, zawierający szczegółowe uzasadnienie dotyczace możliwości pogorszenia ich pozycji konkurencyjnej. Dla uznania, że wyjątek ten w danym wypadku wystapił, konieczne jest spełnienie kilku przesłanek: a) informacje muszą mieć nie tylko wartość handlowa, ale musza też być objęte tajemnica przedsiębiorstwa; b) ich ujawnienie mogłoby pogorszyć pozycję konkurencyjna osoby je przekazującej; c) przekazujący złożył uzasadniony wniosek o nieudostępnianie informacji. Przede wszystkim jednak przez "osoby trzecie" rozumie się jakiekolwiek osoby inne niż organ. Ustawa ooś zezwala także na odmowę udostępnienia informacji ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa (art. 16 ust. 1 pkt 8). Ustawa pozwala na utajnianie

tych informacji dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa w każdym przypadku. bez konieczności wykazywania owego potencjalnego negatywnego wpływu. W tym zakresie ustawa jest wiec niezgodna z dyrektywa 2003/4 i konwencja. Zalecić tu wiec należy zastosowanie dyrektywy z pierwszeństwem przed niezgodnym z nia przepisem polskim (zasada pierwszeństwa prawa unijnego), a wiec odmawianie udostepniania informacji tylko wówczas, gdy ujawnienie informacji rzeczywiście mogłoby naruszyć bezpieczeństwo państwa. Co jednak fundamentalne, władze publiczne mogłyby ewentualnie odmówić udostepnienia informacji o środowisku i jego ochronie jedynie po rozważeniu interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji w konkretnym przypadku, jeżeli udostępnienie tych informacji może naruszyć jeden z wymienionych wyjatków. Oznacza to, że władze publiczne każdorazowo muszą ocenić wniosek o udzielenie informacji o środowisku i zbalansować sprzeczne interesy. Podstawy do odmowy udostępnienia informacji należy interpretować zawężająco, przy uwzględnieniu publicznego interesu ujawnienia informacji w konkretnym przypadku. W każdym przypadku publiczny interes ujawnienia informacji jest porównywany z interesem dyktującym odmowę ich udostępnienia. Ponadto, Państwa Członkowskie nie moga na mocy art. 4 ust. 2 lit. a), d), f), g) i h) Dyrektywy 2003/4 zdecydować o odmowie udostępnienia informacji, jeśli dotyczą one emisji do środowiska. Zaproponowane zatem w nowoprojektowanym ust. 5 art. 19 ustawy o systemie zarządzania

			emisjami wyłączenie stosowania ustawy dip oraz ustawy ooś wobec całej kategorii aktów prawnych (tj. międzynarodowych umów dotyczących obrotu jednostkami Kioto) i uniemożliwienie składania wniosków o udostępnienie wskazanych umów, stanowiących informacje o środowisku, stoi z jawnej sprzeczności z przepisami Konwencji z Aarhus, Dyrektywy 2003/4 oraz implementującej jej ustawy ooś. W związku z powyższym, ust. 5 art. 19 powinien zostać wykreślony.		
94	WWF	art. 49 ust. 6 ushe	Ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2020 r. poz. 136, 284) (dalej Ustawa ETS) określa między innymi sposób wydatkowania środków uzyskanych ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji. Jednym z obszarów wymienionych w w/w ustawie, na które powinny zostać przeznaczone środki uzyskane ze sprzedaży uprawnień EUA na aukcji jest termomodernizacja budynków. Zdaniem WWF poprawa efektywności budynków poprzez termomodernizację jest kluczowym działaniem dla poprawy ochrony powietrza, a także dla redukcji emisji gazów cieplarnianych i tym samym osiągnięcia celu neutralności klimatycznej. Dlatego też postulujemy, aby w ust. 6 art. 49 Ustawy ETS wprowadzić zmianę wskazując na termomodernizację jako jedną z priorytetowych inwestycji finansowanych ze środków ze sprzedaży uprawnień.	Uwaga nieuwzględniona	Katalog celów zawarty w art. 49 ust. 6 jest tożsamy z katalogiem celów zwartych w dyrektywie 2003/87. Zapisy zawarte w art. 49 ust. 6 pkt 2 pozwalają finansować termomodernizację budynków jako pomoc z zakresu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej.

				Dodatkowo, zdaniem WWF konieczne jest zagwarantowanie, aby przychody ze sprzedaży uprawnień EUA były faktycznie przeznaczane na działania związane z transformacją gospodarki w kierunku neutralnej klimatycznie. Tym samym niezasadnym jest dopuszczenie, aby środki pochodzące z innych źródeł, przeznaczone również na działania inwestycyjne w obszarach o których mowa w ust. 6 art.49 Ustawy ETS, były wykazywane przy sprawozdaniu do KE jako środki równoważne, które przeznaczane są na cele środowiskowe.		Zaliczenie równowartości środków ze sprzedaży uprawnień do emisji na poczet celów klimatycznych jest dopuszczalne w świetle dyrektywy 2003/87/WE. Art. 49 ust. 6 ustawy jest zgodny z dyrektywą w tym zakresie.
95	WWF	art. 49 ust. 6 ushe	6. Całość środków pieniężnych uzyskanych z aukcji w danym roku kalendarzowym przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów, przy czym do czasu osiągnięcia norm przewidywanych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszego powietrza dla Europy pierwszeństwo wydatkowania tych	Ponadto, biorąc pod uwagę dotychczasowe analizy, w tym KOBIZE w ramach projektu LIFE Climate CAKE1 i McKinsey2, wskazujące na wysokość nakładów niezbędnych na transformację gospodarki polskiej w kierunku neutralnym klimatycznie WWF postuluje, by 100% przychodów ze sprzedaży uprawnień do emisji gazów cieplarnianych przeznaczane były na transformację w kierunku gospodarki neutralnej klimatycznie.	Uwaga nieuwzględniona	W dobie nadchodzącego kryzysu gospodarczego wywołanego COVID-19 i zapowiadanego deficytu budżetowego zwiększenie finansowania do poziomu 100 % dochodów z aukcji wymagałoby zgody RM. W chwili obecnej taka decyzja nie została podjęta.

	środków będzie miał cel		
	8):.		

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzji (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3)

Jedn. red. dyre- ktywy	Treść przepisu UE	Ko nie czn ość wd ro żen ia (T/ N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi dyrektywy oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 1 pkt 1	Artykuł 1 Zmiany w dyrektywie 2003/87/WE W dyrektywie 2003/87/WE wprowadza się następujące zmiany: 1) w całej dyrektywie termin "system wspólnotowy" zastępuje się terminem "EU ETS" i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;	N	

Art. 1 pkt 2	2) [nie dotyczy polskiej wersji językowej];	N	
Art. 1 pkt 3	3) w całej dyrektywie, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w pkt 1 niniejszego artykułu i w art. 26 niniejszej dyrektywy, wyraz "Wspólnota" zastępuje się wyrazem "Unia" i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;	N	
Art. 1 pkt 4	4) w całej dyrektywie wyrazy "procedura regulacyjna, o której mowa w art. 23 ust. 2" zastępuje się wyrazami "procedura sprawdzająca, o której mowa w art. 22a ust. 2";	N	
Art. 1 pkt 5	5) w art. 3c ust. 2 akapit pierwszy i art. 10 ust. 1a odesłanie "art. 13 ust. 1" zastępuje się odesłaniem "art. 13";	N	
Art. 1 pkt 6	6) w art. 3g, art. 5 akapit pierwszy lit. d), art. 6 ust. 2 lit. c), art. 10a ust. 2 akapit drugi, art. 14 ust. 2, 3 i 4, art. 19 ust. 1 i 4, art. 24 ust. 3 akapit pierwszy oraz w art. 29a ust. 4 wyraz "rozporządzenie" zastępuje się wyrazem "akty" i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;	N	
Art. 1 pkt 7	art. 3 lit. h) otrzymuje brzmienie: "h) »nowa instalacja« oznacza każdą instalację prowadzącą co najmniej jedno działanie wymienione w załączniku I, która to instalacja uzyskała zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych po raz pierwszy w okresie	Т	Art. 1 pkt 3 lit. b W art. 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie "8) instalacji nowej - rozumie się przez to instalację, która po raz pierwszy uzyskała zezwolenie w okresie rozpoczynającym się 3 miesiące przed terminem przedłożenia wykazu, o którym mowa

	rozpoczynającym się trzy miesiące przed terminem przedłożenia wykazu zgodnie z art. 11 ust. 1 i kończącym się trzy miesiące przed terminem przedłożenia kolejnego wykazu zgodnie z tym artykułem;";		w art. 26d ust. 3 i kończącym się 3 miesiące przed terminem przedłożenia kolejnego wykazu;";
Art. 1 pkt 8	8) art. 3d ust. 3 otrzymuje brzmienie: "3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w zakresie szczegółowych ustaleń w sprawie sprzedaży aukcyjnej uprawnień dla lotnictwa przez państwa członkowskie, zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu lub art. 3f ust. 8. Liczba uprawnień, które w każdym okresie mają zostać sprzedane na aukcji przez każde państwo członkowskie, jest proporcjonalna do udziału tego państwa w łącznej ilości emisji dla lotnictwa przypisanych dla wszystkich państw członkowskich na dany rok odniesienia, raportowanych zgodnie z art. 14 ust. 3 i weryfikowanych zgodnie z art. 15. Dla okresu, o którym mowa w art. 3c ust. 1, rokiem odniesienia jest rok 2010, a dla każdego następnego okresu, o którym mowa w art. 3c, rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy kończący się 24 miesiące przed początkiem okresu, do którego odnosi się sprzedaż	N	

	aukcyjna. Akty delegowane zapewniają poszanowanie zasad określonych w art. 10 ust. 4 akapit pierwszy.";		
Art. 1 pkt 9	9) skreśla się art. 3f ust. 9;	N	
Art. 1 pkt 10	10) w art. 6 ust. 1 skreśla się akapit trzeci;	Т	Art. 1 pkt 25 w art. 56: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. W przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy tego zezwolenia.",
Art. 1 pkt 11	11) art. 8 otrzymuje brzmienie: "Artykuł 8 Koordynacja z dyrektywą 2010/75/UE Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by w przypadku gdy instalacje będą prowadziły działalność wymienioną w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, warunki i procedura wydawania zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych były skoordynowane z warunkami i procedurą dotyczącymi wydawania zezwolenia,	Т	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa. ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332): Art. 52. 1. Zezwolenie jest wydawane na wniosek prowadzącego instalację. 2. Zezwolenie wydaje odpowiednio organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zwany dalej "organem właściwym do wydania zezwolenia". 3. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony. 4. Na wniosek prowadzącego instalację zezwoleniem można objąć emisję z jednej lub więcej instalacji położonych na terenie jednego zakładu. Art. 57 W przypadku zmiany, cofnięcia albo wygaśnięcia pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do

	przewidzianymi w tej dyrektywie. Wymogi ustanowione w art. 5, 6 oraz 7 niniejszej dyrektywy mogą zostać włączone do procedur przewidzianych w dyrektywie 2010/75/UE.		powietrza, organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy zezwolenia i jeżeli w wyniku dokonanych ustaleń stwierdzi ustanie przesłanek uczestnictwa instalacji w systemie albo potrzebę zmiany tego zezwolenia, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie odpowiednio wygaśnięcia albo zmiany zezwolenia. Ponadto art. 1 pkt 26 nadaje art. 57 następujące brzmienie: Art. 57. W przypadku zmiany, cofnięcia albo wygaśnięcia pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy zezwolenia i jeżeli w wyniku dokonanych ustaleń stwierdzi ustanie przesłanek uczestnictwa instalacji w systemie, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie wygaśnięcia.
Art.1 pkt 12	12) art. 9 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie: "Począwszy od 2021 roku, współczynnik liniowy wynosi 2,2 %.";	N	
Art. 1 pkt 13 lit. a	13) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Począwszy od 2019 roku państwa członkowskie sprzedają na aukcji wszystkie uprawnienia, które nie są przyznawane bezpłatnie zgodnie z art. 10a i 10c niniejszej dyrektywy i które nie zostały umieszczone w rezerwie stabilności rynkowej ustanowionej decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady	N	

(UE) 2015/1814 (*2) ("rezerwa stabilności rynkowej") lub anulowane zgodnie z art. 12 ust. 4 niniejszej dyrektywy. Począwszy od 2021 roku i bez uszczerbku dla ewentualnej redukcji zgodnie z art. 10a ust. 5a udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, wynosi 57 %. 2 % całkowitej liczby uprawnień w latach 2021–2030 jest sprzedawanych na aukcji w celu ustanowienia funduszu na rzecz poprawy efektywności energetycznej i modernizacji systemów energetycznych niektórych państw członkowskich, określonego w art. 10d (zwany dalej "funduszem modernizacyjnym"). Całkowita pozostała liczba uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji przez państwa członkowskie, jest rozdzielana zgodnie z ust. 2.	
b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany: (i) w lit. a) "88 %" zastępuje się przez "90 %"; (ii) lit. b) otrzymuje brzmienie: "b) 10 % całkowitej liczby uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, rozdzielonych między określone państwa członkowskie w interesie	N

	solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych w Unii, zwiększając w ten sposób liczbę uprawnień, które te państwa członkowskie sprzedają na aukcji na podstawie lit. a), o wartości procentowe określone w załączniku IIa."; (iii) skreśla się lit. c); (iv) akapit trzeci otrzymuje brzmienie: "Jeśli jest to konieczne, wartości procentowe, o których mowa w lit. b), dostosowuje się proporcjonalnie, aby zapewnić rozdzielenie w wysokości 10 %.";		
Art. 1 pkt 13 lit. c)	c) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany: (i) lit. b) otrzymuje brzmienie: "b) rozwój energii ze źródeł odnawialnych w celu realizacji zobowiązania Unii dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w odpowiednich aktach ustawodawczych;"; (ii) lit. h) otrzymuje brzmienie:	T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501) Art. 1 pkt 31 lit. c w ust. 6: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: "Co najmniej połowę środków pieniężnych uzyskanych z aukcji uprawnień do emisji ogólnych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:",

- "h) środki służące poprawieniu efektywności energetycznej, sieci ciepłowniczych i termomodernizacji budynków lub dostarczeniu wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niższych i średnich dochodach;";
- (iii) dodaje się litery w brzmieniu:
- "j) finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu w mało odpornych państwach trzecich, w tym przystosowanie się do skutków zmiany klimatu;
- k) wspieranie nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników, aby przyczynić się do sprawiedliwego przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi."

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - "2) rozwój energii ze źródeł odnawialnych w celu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej;",
- pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - "8) działania służące zwiększeniu efektywności energetycznej, finansowaniu modernizacji i rozbudowy systemów sieci ciepłowniczych i termomodernizacji budynków lub dostarczeniu wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach;",
- uchyla się pkt 9,

			 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: "11) finansowanie działań w związku ze zmianami klimatu, w tym działań związanych z przystosowaniem się do skutków tych zmian, w państwach trzecich wrażliwych na skutki zmian klimatu; wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi, nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników w celu niwelowania skutków przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy.",
Art. 1 pkt 13 lit. d	d) ust. 4 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie: "4. W celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych dotyczących harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży aukcyjnej, tak by zapewnić prowadzenie tej sprzedaży w sposób otwarty, przejrzysty, zharmonizowany i niedyskryminujący. W tym celu proces musi być przewidywalny, w szczególności w odniesieniu do harmonogramu i przebiegu aukcji	N	

	oraz szacunkowego wolumenu uprawnień, które	
	mają być udostępnione.	
	Niniejsze akty delegowane zapewniają takie	
	zaprojektowanie sprzedaży aukcyjnej, aby:	
	a) operatorzy, a w szczególności wszystkie małe i	
	średnie przedsiębiorstwa objęte EU ETS, miały	
	pełny, uczciwy i sprawiedliwy dostęp do aukcji;	
	b) wszyscy uczestnicy mieli dostęp do tych samych	
	informacji w tym samym czasie, oraz aby	
	uczestnicy nie zakłócali przebiegu aukcji;	
	dezestine y me zakiocan przeorega aakeji,	
	c) organizacja aukcji i udział w nich były opłacalne	
	i nie prowadziły do nieuzasadnionych kosztów	
	administracyjnych; oraz	
	administracyjnych, oraz	
	d) przyznać małym podmiotom dostęp do	
	uprawnień.";	
Art. 1	e) ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:	N
pkt 13		
lit. e	"Co roku przedstawia Parlamentowi	
	Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące	
	funkcjonowania rynku uprawnień do emisji	
	dwutlenku węgla i innych stosownych polityk	
	dotyczących klimatu i energii, w tym działań	
	sprzedaży aukcyjnej, płynności i wolumenu	
	obrotu, oraz zawierające zestawienie informacji	
	przedstawionych przez państwa członkowskie na	

.			
	temat środków finansowych, o których mowa w		
	art. 10a ust. 6.";		
Art. 1		T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa.
pkt 14			
lit. a-c	przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych w celu uzupełnienia dyrektywy w zakresie ogólnounijnych i w pełni		Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i niektórych innych ustaw
	zharmonizowanych zasad przydzielania uprawnień, o których mowa w ust. 4, 5, 7 i 19		
	niniejszego artykułu."; L 76/12 PL Dziennik		Art. 1 pkt 16 16) po rozdziałe 5 dodaje się rozdział 5a i 5b w brzmieniu:
	Urzędowy Unii Europejskiej 19.3.2018		"Rozdział 5a
	b) w ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu: "Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu		Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja
	określenia zmienionych wartości wskaźników		energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021–2030 oraz w
	przydzielania bezpłatnych uprawnień. Akty te są zgodne z aktami delegowanymi przyjętymi na		kolejnych okresach rozliczeniowych
	mocy ust. 1 niniejszego artykułu i spełniają następujące warunki:		Art. 26a. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o wniosku
	następujące warunki.		o przydział uprawnień do emisji, rozumie się przez to wniosek o
	a) w latach 2021–2025 wartości wskaźników określa się na podstawie informacji przekazanych		przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 4
	zgodnie z art. 11 na lata 2016 i 2017. Na podstawie porównania wartości wskaźników z wartościami wskaźników zawartymi w decyzji Komisji 2011/278/UE (*), przyjętej dnia 27 kwietnia 2011 r., Komisja ustala roczną stopę redukcji dla każdego wskaźnika i stosuje ją do wartości		rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.
			2. Uprawnienia do emisji dla instalacji na produkcję inną niż
			produkcja energii elektrycznej są przydzielane na podstawie wniosku
			o przydział uprawnień do emisji.
	wskaźnika mających zastosowanie w latach 2013–		Art. 26b. 1. Wniosek o przydział uprawnień do emisji składa się
	2020 w odniesieniu do każdego roku z okresu		do Krajowego ośrodka co 5 lat, w terminie do 29 czerwca, na
			formularzu dostępnym na jego stronie internetowej w postaci

2008–2023, aby określić wartości wskaźnika na okres 2021–2025;

b) w przypadku gdy roczna stopa redukcji przekracza 1,6 % lub jest poniżej 0,2 %, wartości wskaźnika na okres 2021–2025 są wartościami wskaźnika mającymi zastosowanie w latach 2013–2020 zmniejszonymi o którąkolwiek wartość procentową spośród tych dwóch wartości procentowych w odniesieniu do każdego roku z okresu 2008–2023;

c) na lata 2026–2030 wartości wskaźników określa się w ten sam sposób jak określono w lit. a) i b) na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 na lata 2021–2022 oraz na podstawie zastosowania rocznej stopy redukcji, w odniesieniu do każdego roku w latach 2008-2028. W drodze odstępstwa dotyczącego wartości wskaźników dla zwiazków aromatycznych, wodoru i gazu syntezowego, wartości te są dostosowywane o tę sama wartość procentowa co wskaźniki dotyczace rafinerii, aby zachować równe warunki dla producentów tych produktów. akty Te wykonawcze, o których mowa w ust. 3 przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2. Aby propagować sprawne odzyskiwanie energii z gazów odlotowych, w okresie, o którym mowa w lit. b) akapit trzeci, wartość wskaźnika dla goracego metalu, który odnosi się głównie do gazów odlotowych, jest

papierowej i postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych.

- 2. Koszty weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, ponosi prowadzący instalację.
- 3. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

Art. 26c. Krajowy ośrodek sprawdza wniosek o przydział uprawnień do emisji w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz z przepisami ustawy, a także z informacjami zawartymi w zezwoleniu, o którym mowa w art. 52 ust. 1, i pozwoleniach, o których mowa w art. 53 ust. 2 pkt 1.

Uwaga, po zmianie wynikającej z nowelizacji w art. 26c ustawy o systemie handlu zostanie dodany ust. 2 w brzmieniu:

"2. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji zawiera braki lub uchybienia, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego aktualizowana z zastosowaniem rocznego wskaźnika redukcji wynoszącego 0,2 %.

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- "4. Bezpłatne uprawnienia przydziela się sieciom ciepłowniczym, jak również kogeneracji o wysokiej sprawności, określonej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE (*4), w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego popytu, w odniesieniu do wytwarzania energii cieplnej lub chłodu. W każdym roku następującym po roku 2013 całkowity przydział uprawnień dla takich instalacji w odniesieniu do wytwarzania energii cieplnej jest korygowany współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9 niniejszej dyrektywy, poza rokiem, w którym przydziały te są korygowane w jednolity sposób zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.
- (*4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).";"

instalację do ich usunięcia w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania."

Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.

- 2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.
- 3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.

Uwaga, po zmianie wynikającej z nowelizacji art. 26 ust. 3 otrzyma nowe brzmienie:

3. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej, nie później niż przed upływem 15 miesięcy przed rozpoczęciem okresu, na który przydzielane są uprawnienia.

Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje informację o tej liczbie

			ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia. 2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia. 3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. []
Art. 1 pkt 14 lit. d)	d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: "5. W celu zachowania określonego w art. 10 udziału uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, w każdym roku, w którym suma przydziałów bezpłatnych uprawnień nie osiągnie maksymalnej liczby odpowiadającej udziałom, które mają zostać sprzedane na aukcji, pozostałe uprawnienia maksymalnie do tej liczby wykorzystuje się do zapobieżenia lub ograniczenia zmniejszania przydziału bezpłatnych uprawnień, tak aby w kolejnych latach udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, został zachowany. Jeżeli jednak maksymalna liczba została osiągnięta, przydział bezpłatnych	N	

	uprawnień jest odpowiednio dostosowywany.		
	Wszelkich takich dostosowań dokonuje się w		
	sposób jednolity.";		
Art. 1	e) dodaje się ustępy w brzmieniu:	N	
pkt 14			
lit. e)	"5a. W drodze odstępstwa od ust. 5, dodatkowa liczba w wysokości do 3 % całkowitej liczby uprawnień zostaje – w niezbędnym zakresie – wykorzystana do zwiększenia maksymalnej dostępnej liczby zgodnie z ust. 5.		
	5b. W przypadku gdy mniej niż 3 % całkowitej liczby uprawnień jest konieczne do zwiększenia maksymalnej liczby uprawnień, o której mowa w ust. 5:		
	— wykorzystuje się maksymalnie 50 mln uprawnień, aby zwiększyć liczbę uprawnień udostępnionych w celu wsparcia innowacji zgodnie z art. 10a ust. 8, oraz		
	— wykorzystuje się maksymalnie 0,5 % całkowitej liczby uprawnień, aby zwiększyć liczbę dostępnych uprawnień w celu modernizacji systemów energetycznych niektórych państw członkowskich zgodnie z art. 10d.";		
Art. 1	f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:	T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa:
pkt 14			Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów
lit. f	"6. Państwa członkowskie powinny przyjąć		i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2228).
	środki finansowe, zgodnie z akapitem drugim i		5
	czwartym, na rzecz sektorów lub podsektorów,		
	które są narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki		
	Ktore są narazone na rzeczywiste ryzyko ucieczki		

emisji z powodu znacznych kosztów pośrednich faktycznie ponoszonych w wyniku przeniesienia kosztów związanych z emisją gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej, pod warunkiem że takie środki finansowe są zgodne z zasadami pomocy państwa, a zwłaszcza nie powodują nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym. W przypadku gdy kwota udostępniona na takie środki finansowe przekracza 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji, dane państwo członkowskie określa powody przekroczenia tej kwoty.

członkowskie Państwa daża także przeznaczania na środki finansowe, o których mowa w akapicie pierwszym, nie wiecej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji. W ciagu trzech miesięcy od końca każdego roku państwa członkowskie, które dysponują takimi środkami finansowymi podają do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie całkowita kwotę rekompensaty przyznanej poszczególnym sektorom i podsektorom bedacym beneficjentami. Począwszy od roku 2018, w każdym roku, w którym państwo członkowskie przeznaczy na te cele więcej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji, państwo to publikuje sprawozdanie określające powody przekroczenia tej kwoty. Sprawozdanie to zawiera istotne informacje na temat cen energii dla dużych odbiorców elektrycznej przemysłowych korzystających z takich środków

	finansowych, bez uszczerbku dla wymogów związanych z ochroną informacji poufnych. Sprawozdanie zawiera również informacje na temat tego, czy należycie uwzględniono inne środki umożliwiające zrównoważone obniżenie pośrednich kosztów emisji dwutlenku węgla w perspektywie średnio- i długoterminowej. Komisja włącza do sprawozdania przewidzianego w art. 10 ust. 5 między innymi ocenę wpływu tych środków finansowych na rynek wewnętrzny i, w stosownych przypadkach, zaleca środki, które	
	według tej oceny mogą być niezbędne. Środki te zapewniają odpowiednią ochronę przed ryzykiem ucieczki emisji na podstawie wskaźników ex ante lub pośrednich emisji CO2 przypadających na jednostkę produkcji. Te wskaźniki ex ante są obliczane dla danego sektora lub podsektora jako iloczyn zużycia energii elektrycznej przypadającej na jednostkę produkcji odpowiadającej najbardziej wydajnym dostępnym technologiom oraz emisji CO2 odnośnej europejskiej struktury wytwarzania energii elektrycznej.";	
Art. 1 pkt 14 g)	g) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany: (i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: "Uprawnienia w ramach maksymalnej liczby,o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, które nie zostały przydzielone bezpłatnie do 2020 r., rezerwuje się dla	N

		nowych instalacji, łącznie z 200 mln		
		uprawnień wprowadzonych do rezerwy		
		1 1 1		
		stabilności rynkowej zgodnie z art. 1 ust. 3		
		decyzji (UE) 2015/1814. Maksymalnie 200		
		mln zarezerwowanych uprawnień powinno		
		zostać zwróconych do rezerwy stabilności		
		rynkowej pod koniec okresu 2021–2030.		
		Począwszy od roku 2021, uprawnienia, które		
		w oparciu o ust. 19 i 20 nie zostały		
		przydzielone instalacjom, dodaje się do liczby		
		uprawnień zarezerwowanych zgodnie		
		z pierwszym zdaniem akapitu pierwszego		
		niniejszego ustępu.";		
		(ii) skreśla się akapity czwarty i piąty;		
A	.rt. 1	h) ust. 8 akapity pierwszy, drugi i trzeci	\mathbf{N}	
p	kt 14	otrzymują brzmienie:		
li	t. h			
		"325 mln uprawnień z liczby, która w przeciwnym		
		wypadku mogłaby zostać przydzielona bezpłatnie		
		na mocy niniejszego artykułu, oraz 75 mln		
		uprawnień z liczby, która w przeciwnym wypadku		
		mogłaby być sprzedana na aukcji na mocy art. 10,		
		udostępnia się w celu wsparcia innowacji w		
		dziedzinie niskoemisyjnych technologii i		
		procesów w sektorach wymienionych w		
		załączniku I, w tym bezpiecznego dla środowiska		
		wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla		
		(zwane dalej »CCU«), które znacznie przyczynia		
		się do łagodzenia skutków zmiany klimatu, oraz		
		produktów zastępujących produkty		
		wysokoemisyjne wyprodukowanych w sektorach		
		wymienionych w załączniku I oraz w celu pomocy		

w pobudzaniu budowy i eksploatacji projektów dotyczących bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i geologicznego składowania (CCS) CO2 oraz dotyczących innowacyjnych technologii w zakresie energii odnawialnej i magazynowania energii; w rozłożonych równomiernie pod względem geograficznym lokalizacjach na terytorium Unii (zwany dalej »funduszem innowacyjnym«). Kwalifikują się do tego projekty we wszystkich państwach członkowskich, w tym projekty na małą skalę.

Ponadto 50 mln nieprzydzielonych uprawnień z rezerwy stabilności rynkowej stanowi uzupełnienie wszelkich pozostałych dochodów z 300 mln uprawnień dostępnych w latach 2013–2020 zgodnie z decyzją Komisji 2010/670/UE (*5) i zostaje wykorzystanych w odpowiednim terminie na wsparcie innowacji, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Projekty wybierane są na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów, z uwzględnieniem – w stosownych przypadkach – zakresu, w jakim przyczyniają się do redukcji emisji znacznie poniżej wskaźników, o których mowa w ust. 2. Projekty mają potencjał umożliwiający powszechne zastosowanie lub znaczne obniżenie kosztów przejścia na gospodarkę niskoemisyjną w określonych sektorach. Projekty związane z CCU skutkują korzyściami netto w zakresie redukcji emisji i zapewniają unikanie emisji CO2 lub trwałe

	składowanie CO2. Technologie otrzymujące		
	wsparcie nie są jeszcze dostępne na rynku, ale		
	obejmują przełomowe rozwiązania i są na tyle		
	rozwinięte, by były gotowe do wykorzystania w		
	projektach demonstracyjnych w fazie przed		
	wprowadzeniem na rynek. Wsparcie może		
	otrzymać maksymalnie 60 % odnośnych kosztów		
	projektów, z czego maksymalnie 40 % nie musi		
	być uzależnione od zweryfikowania unikania		
	emisji gazów cieplarnianych, pod warunkiem że		
	wcześniej osiągnięto ustalone cele pośrednie przy		
	uwzględnieniu zastosowanej technologii.		
	dwzgiędnieniu zastosowanej technologii.		
	Vamigia jost ymnovymiana da myrvim avyania alytáry		
	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów		
	delegowanych zgodnie z art. 23 w celu		
	uzupełnienia przepisów niniejszej dyrektywy		
	dotyczących działania funduszu innowacyjnego, w		
	tym procedury i kryteriów wyboru.		
Art. 1	i) ust. 9 otrzymuje brzmienie:	N	
okt 14			
it. i	9. Grecja, w której produkt krajowy brutto (zwany		
	dalej »PKB«) na mieszkańca w 2014 r. wyniósł		
	poniżej 60 % średniej unijnej, może, przed		
	zastosowaniem ust. 7 niniejszego artykułu,		
	zwrócić się o maksymalnie 25 mln uprawnień z		
	maksymalnej liczby, o której mowa w ust. 5		
	niniejszego artykułu, a które nie zostały		
	przydzielone bezpłatnie do dnia 31 grudnia 2020 r.,		
	do celów współfinansowania do 60 %		
	dekarbonizacji dostaw energii elektrycznej na		
	wyspach na terytorium Grecji. Do takich		
ļ			
I	uprawnień stosuje się odpowiednio art. 10d ust. 3.		

Art. 1 pkt 14 lit. j	O uprawnienia można się zwrócić w przypadku, jeśli ze względu na ograniczony dostęp do międzynarodowych rynków instrumentów dłużnych projekt mający na celu dekarbonizację dostaw energii elektrycznej na wyspach greckich nie mógłby zostać zrealizowany w inny sposób i jeśli Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) potwierdzi opłacalność finansową oraz społecznogospodarcze korzyści projektu."; j) skreśla się ust. 10;	N	
Art. 1 pkt 14 lit. k	k) w ust. 11 skreśla się słowa "w celu osiągnięcia całkowitej likwidacji przydziałów bezpłatnych uprawnień w roku 2027";	N	
Art. 1 pkt 14 lit. 1	l) skreśla się ust. 12–18;	N	
Art. 1 pkt 14 lit. m	m) ust. 20 otrzymuje brzmienie: "20. W stosownych przypadkach dostosowuje się poziom przydziału bezpłatnych uprawnień dla instalacji, których eksploatacja zwiększyła lub zmniejszyła się, co stwierdzono na podstawie średniej kroczącej z dwóch lat, o więcej niż 15 % w porównaniu z poziomem początkowo zastosowanym do określenia przydziału bezpłatnych uprawnień na odpowiedni okres, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Takich dostosowań	Т	Art. 1 pkt 32–35 i art. 7 32) po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b w brzmieniu: "Art. 64a. 1. Krajowy ośrodek ocenia raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 7- 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. 2. Krajowy ośrodek dokonuje zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym

dokonuje się przy użyciu uprawnień z liczby uprawnień zarezerwowanych zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu lub przez dodanie uprawnień do tych zarezerwowanych uprawnień.";

przepisie. Do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie stosuje się przepisu art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159).

- 3. Podczas dokonywania oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wezwać:
- 1) prowadzącego instalację do:
 - a) złożenia wyjaśnień lub
 - b) przedstawienia informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 powinien zawierać raport dotyczący poziomu działalności,
- weryfikatora do przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067
- w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.
- 4. Dokonując oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wziąć pod uwagę dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:
- 1) zezwoleniu;

2) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust.
3;
3) sprawozdaniu z weryfikacji raportu, o którym mowa w art. 84

ust. 1;

- 4) raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.
- 5. Krajowy ośrodek informuje ministra właściwego do spraw klimatu o instalacjach, w odniesieniu do których trwają czynności zmierzające do oszacowania, o którym mowa w ust. 2.
- 6. Krajowy ośrodek wprowadza do Krajowej bazy oszacowane wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.
- 7. Krajowy ośrodek informuje prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów.
- 8. Wezwania Krajowego ośrodka, czynności prowadzącego instalację oraz informowanie prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.

Art. 64b. 1. Krajowy ośrodek określa średni poziom działalności podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

- 2. Krajowy ośrodek każdego roku dokonuje porównania średniego poziomu działalności, o którym mowa w ust. 1, w każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, a w przypadkach, o których mowa w art. 5 lub art. 6 tego rozporządzenia, dokonuje dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób wskazany w tych przepisach oraz zgodnie z art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia.
- 3. Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek stosowania dostosowań, o których mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.
- 4. Jeżeli z wyjaśnień, o których mowa w ust. 3, wynika, że raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zawiera błędy, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jego poprawienia w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.
- 5. Wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację,

o których mowa w ust. 3 i 4, są dokonywane za pośrednictwem
Krajowej bazy.
6. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do
spraw klimatu w odniesieniu do każdej instalacji informację o:
1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej
instalacji albo
2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji
dla instalacji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału
uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo
3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie
uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania
parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo
4) instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania
parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2.
7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji
Europejskiej informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1-3.
8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie
Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego
tego ministra, w odniesieniu do każdej instalacji, informację o:
1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej
instalacji albo

- 2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo
- 3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo
- 4) wstrzymaniu wydania ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2.
- 9. W przypadku zakończenia czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2, wobec instalacji, której wstrzymano wydanie ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji, przepisy ust. 1, 2 i 6-8 stosuje się odpowiednio.
- 10. Jeżeli z raportu lub sprawozdania z weryfikacji, o których mowa w art. 64 ust. 1, wynika, że informacja, o której mowa w art. 64b ust. 6 pkt 1, 2 lub 3, została ustalona na podstawie niepoprawnych danych, w wyniku czego liczba uprawnień do emisji wydanych instalacji na dany rok była nieprawidłowa, Krajowy ośrodek

		Y	dokonuje zmiany tej informacji. Przepisy ust. 1-9 i art. 64a stosuje się odpowiednio."; 33) uchyla się art. 65 i art. 66; 34) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: "4. Prowadzący instalację nową przedkłada do Krajowego ośrodka wniosek o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 64 ust. 2a, na zasadach i w trybie określonych w tym przepisie oraz zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Przepisy art. 26c stosuje się odpowiednio."; 35) uchyla się art. 68-70; Art. 7. W roku 2021 uprawnienia do emisji wydaje się na zasadach określonych w art. 17 ust. 4 zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, przekazanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
Art. 1 pkt 14 lit. n	n) dodaje się ustęp w brzmieniu: "21. Aby zapewnić skuteczne, niedyskryminujące i jednolite stosowanie dostosowań oraz progu, o którym mowa w ust. 20 niniejszego artykułu, uniknąć wszelkich niepotrzebnych obciążeń	N	

	administracyjnych, a także aby zapobiec manipulacjom lub nadużyciom w dostosowywaniu przydziału uprawnień, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające dalsze ustalenia dotyczące dostosowań. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o		
	której mowa w art. 22a ust. 2.";		
Art. 1 pkt 15 (w zakresi e dodane go art. 10b)	"Artykuł 10b Przejściowe środki wsparcia niektórych energochłonnych sektorów w przypadku ucieczki emisji 1. Za narażone na ryzyko ucieczki emisji uznaje się sektory i podsektory, w odniesieniu do których iloczyn ich intensywności handlu z państwami trzecimi, określonej jako stosunek całkowitej wartości eksportu do państw trzecich powiększonej o wartość importu z państw trzecich do całkowitej wielkości rynku w Europejskim Obszarze Gospodarczym (roczny obrót plus całkowita wartość importu z państw trzecich), oraz ich intensywności emisji, mierzonej w kg ekwiwalentu CO2 podzielonych przez ich wartość dodaną brutto (w EUR), przekracza 0,2. Takim sektorom lub podsektorom przydziela się bezpłatne uprawnienia na okres do 2030 r. w wysokości 100 % liczby określonej zgodnie z art. 10a. 2. Sektory i podsektory, w odniesieniu do których iloczyn ich intensywności emisji przekracza	N	
	0,15, mogą zostać włączone do grupy, o której mowa w ust. 1, przy zastosowaniu danych z lat		

2014–2016 na podstawie oceny jakościowej i następujących kryteriów:

a)

zakres, w jakim względem poszczególnych instalacji w danym sektorze lub danym podsektorze można zmniejszyć poziomy emisji lub zużycie energii elektrycznej;

b)

obecna i prognozowana charakterystyka rynku, w tym, w odpowiednich przypadkach, wspólne ceny referencyjne;

c)

marża jako potencjalny wskaźnik inwestycji długoterminowej lub decyzji o przeniesieniu produkcji, z uwzględnieniem zmian w kosztach produkcji w powiązaniu z redukcją emisji.

3. Sektory i podsektory, które nie przekraczają progu, o którym mowa w ust. 1, ale ich intensywność emisji mierzona w kg ekwiwalentu CO2 podzielonych przez ich wartość dodaną brutto (w EUR) przekracza 1,5, są również poddawane ocenie na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4). Komisja podaje wyniki tej oceny do wiadomości publicznej.

W ciągu trzech miesięcy od podania do wiadomości publicznej, o którym mowa w tym akapicie, te sektory i podsektory mogą wystąpić do Komisji albo o jakościową ocenę ich narażenia na ryzyko ucieczki emisji na poziomie 4-cyfrowym (NACE-4), albo o ocenę na podstawie klasyfikacji towarów używanej do statystyk dotyczących produkcji przemysłowej w Unii na poziomie 8-

cyfrowym (Prodcom). W tym celu dany sektor i podsektor przekazują wraz z wnioskiem należycie uzasadnione, kompletne i niezależnie zweryfikowane dane, aby umożliwić Komisji przeprowadzenie oceny.

W przypadku gdy sektor lub podsektor decyduje się poddać ocenie na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4), może zostać włączony do grupy, o której mowa w ust. 1, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c). W przypadku gdy sektor lub podsektor decyduje się poddać ocenie na poziomie 8-cyfrowym (Prodcom), właczany jest do grupy, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem, że na tym poziomie przekroczony jest próg wynoszący 0,2, o którym mowa w ust. 1. Sektory i podsektory, w odniesieniu do których bezpłatny przydział uprawnień jest obliczany na podstawie wartości wskaźników, o których mowa w art. 10a ust. 2 akapit czwarty, mogą również zwrócić się o poddanie ich ocenie zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu.

W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, państwo członkowskie może do dnia 30 czerwca 2018 r. złożyć wniosek, aby sektor lub podsektor wymieniony w załączniku do decyzji Komisji 2014/746/UE (*6) w odniesieniu do klasyfikacji na poziomie 6-cyfrowym lub 8-cyfrowym (Prodcom) był uważany za włączony do grupy, o której mowa w ust. 1. Taki wniosek jest rozpatrywany wyłącznie w przypadku, gdy składające go państwo członkowskie ustali, że stosowanie tego odstępstwa jest celowe w oparciu o należycie

uzasadnione, kompletne i zweryfikowane dane z pięciu ostatnich lat dostarczone przez dany zainteresowany sektor lub podsektor, i zawrze w swoim wniosku wszystkie istotne informacje. W oparciu o te dane ujmuje się dany sektor lub podsektor w odniesieniu do tych klasyfikacji, dla których w ramach niejednorodnego kodu na poziomie 4-cyfrowym (NACE-4) wykazuje, że mają znacznie wyższy poziom handlu i większą intensywność emisji na poziomie 6-cyfrowym lub 8-cyfrowym (Prodcom), przekraczające próg określony w ust. 1.

- 4. Inne sektory i podsektory uznaje się za zdolne do przeniesienia większych kosztów uprawnień na ceny produktów i przydziela się im bezpłatne uprawnienia w wysokości 30 % liczby określonej zgodnie z art. 10a. O ile nie zostanie postanowione inaczej w przeglądzie dokonanym zgodnie z art. 30, bezpłatne uprawnienia dla innych sektorów i podsektorów, poza systemem ciepłowniczym, są zmniejszane stopniowo o równe liczby po 2026 roku, tak by w 2030 roku nie było bezpłatnych uprawnień.
- 5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2019 r., aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji, o czym mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, w odniesieniu do działań na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4) odnośnie do ust. 1 niniejszego artykułu, na

	podstawie danych dostępnych z trzech ostatnich lat kalendarzowych.		
Art. 1 pkt 15 (w zakresi e dodane go art. 10c)	Artykuł 10c Możliwość przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień na modernizację sektora energetycznego 1. W drodze odstępstwa od art. 10a ust. 1–5, państwa członkowskie, w których w 2013 r PKB na mieszkańca w EUR według cen rynkowych wynosił poniżej 60 % średniej unijnej, mogą przydzielić przejściowo bezpłatne uprawnienia instalacjom wytwarzającym energię elektryczną w celu modernizacji, dywersyfikacji i zrównoważonej transformacji sektora energetycznego. Wspierane inwestycje są spójne z przejściem na bezpieczną i zrównoważoną gospodarkę niskoemisyjną, celami unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz długoterminowymi celami określonymi w Porozumieniu paryskim. Odstępstwo, o którym mowa w niniejszym ustępie, wygasa z dniem 31 grudnia 2030 r.	N	
	2. W celu wyboru inwestycji, która będzie finansowana z wykorzystaniem bezpłatnych uprawnień, dla projektów opiewających na kwotę inwestycji powyżej 12,5 mln EUR zainteresowane państwo członkowskie organizuje procedurę przetargu konkurencyjnego, która ma zostać		

przeprowadzona w latach 2021–2030 i składać się z co najmniej jednej rundy. Ta procedura przetargu konkurencyjnego:

- a) jest zgodna z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji, równego traktowania i należytego zarządzania finansami;
- b) zapewnia, że do złożenia w ramach oferty kwalifikują się tylko projekty, które przyczyniają się do dywersyfikacji koszyka energetycznego i źródeł dostaw, koniecznej restrukturyzacji, aktualizacji i modernizacji infrastruktury pod kątem ochrony środowiska, stosowania czystych technologii (takich jak technologie energii odnawialnej) lub modernizacji sektora wytwarzania energii, (takich jak efektywne i zrównoważone systemy ciepłownicze), i sektorów przesyłu i dystrybucji;
- c) określa jasne, obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące kryteria wyboru w odniesieniu do rankingu projektów, aby zapewnić wybór tylko takich projektów, które:
- (i) na podstawie analizy kosztów i korzyści zapewniają korzyści netto w zakresie redukcji emisji i osiągają wcześniej ustalony znaczący

poziom redukcji emisji CO2, z uwzględnieniem wielkości projektu;

- (ii) mają charakter uzupełniający, stanowią wyraźną odpowiedź na potrzeby w zakresie wymiany i modernizacji i nie powodują rynkowego wzrostu zapotrzebowania na energię;
- (iii) oferują najlepszy stosunek wartości do ceny; oraz
- (iv) nie przyczyniają się do opłacalności finansowej bardzo wysokoemisyjnego wytwarzania energii elektrycznej ani nie podnoszą tej opłacalności, ani nie zwiększają zależności od wysokoemisyjnych paliw kopalnych.

W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 1 i bez uszczerbku dla ust. 1 zdanie ostatnie niniejszego artykułu, w przypadku gdy inwestycja wybrana w drodze procedury przetargu konkurencyjnego zostanie anulowana lub nie uzyska zamierzonych wyników, przeznaczone uprawnienia mogą zostać wykorzystane najwcześniej rok później w ramach pojedynczej dodatkowej rundy procedury przetargu konkurencyjnego w celu sfinansowania innych inwestycji.

Najpóźniej do dnia 30 czerwca 2019 r. każde państwo członkowskie zamierzające skorzystać z fakultatywnego przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień na modernizację sektora energetycznego publikuje szczegółowe krajowe ramy określające procedurę przetargu konkurencyjnego, w tym planowaną liczbę rund, o których mowa w akapicie pierwszym, i kryteria wyboru, by umożliwić obywatelom przedstawienie uwag.

W inwestycji o wartości poniżej 12,5 mln EUR, które mają być wspierane z wykorzystaniem bezpłatnych uprawnień, a które nie zostana wybrane w drodze procedury przetargu konkurencyjnego, o której mowa w niniejszym ustepie, państwo członkowskie wybiera projekty na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów. Wyniki tego wyboru sa publikowane, by umożliwić obywatelom przedstawienie uwag. Na tej podstawie zainteresowane państwa członkowskie ustanawiają do dnia 30 czerwca 2019 r. wykaz inwestycji, publikują go i przedkładają Komisji. W przypadku gdy w ramach tej samej instalacji dokonuje się więcej niż jednej inwestycji, inwestycje te są oceniane jako całość w celu ustalenia, czy przekroczono próg 12,5 mln EUR, chyba że każda z tych inwestycji jest niezależnie opłacalna pod względem technicznym lub finansowym.

3. Wartość planowanych inwestycji jest co najmniej równa wartości rynkowej przydziału bezpłatnych uprawnień przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby ograniczenia bezpośrednio z tym związanych podwyżek cen. Wartość rynkowa stanowi średnią cenę uprawnień na wspólnej platformie aukcyjnej w poprzednim roku kalendarzowym. Maksymalnie 70 % odnośnych kosztów inwestycji można wesprzeć z wykorzystaniem przydziału bezpłatnych uprawnień, pod warunkiem że pozostałe koszty są pokrywane przez prywatne podmioty prawne.

- 4. Przejściowy przydział bezpłatnych uprawnień jest odejmowany od liczby uprawnień, które dane państwo członkowskie mogłoby w przeciwnym razie sprzedać na aukcji. Całkowity przydział bezpłatnych uprawnień wynosi nie więcej niż 40 % uprawnień, które dane państwo członkowskie na mocy art. 10 ust. 2 lit. a) otrzymuje w latach 2021–2030 rozłożonych na takie równe roczne wolumeny.
- 5. W przypadku gdy państwo członkowskie, zgodnie z art. 10d ust. 4, wykorzystuje uprawnienia rozdzielone zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b) w celu zapewnienia solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych w obrębie Unii, państwo to może, w drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu, wykorzystać do celów przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień całkowitą liczbę uprawnień stanowiącą maksymalnie 60 % uprawnień otrzymanych w latach 2021–2030 na podstawie art. 10 ust. 2 lit. a), z wykorzystaniem odpowiadającej liczby uprawnień rozdzielonych zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b).

Wszelkie uprawnienia nieprzydzielone na mocy niniejszego artykułu do roku 2020 mogą zostać przydzielone w latach 2021–2030 na inwestycje wybrane w drodze procedury przetargu konkurencyjnego, o której mowa w ust. 2, chyba że dane państwo członkowskie poinformuje Komisję najpóźniej w dniu 30 września 2019 r. o swoim zamiarze nieprzydzielania całości ani części tych uprawnień w latach 2021–2030 oraz o liczbie uprawnień, które zamiast tego mają zostać sprzedane na aukcji w 2020 roku. W przypadku gdy te uprawnienia zostaną przydzielone w latach 2021–2030, uwzględnia się odpowiadającą liczbę uprawnień do celów stosowania limitu 60 %, który ustalono w niniejszym ustępie akapit pierwszy.

- 6. Przydziałów dla operatorów dokonuje się po wykazaniu, że zrealizowano inwestycję wybraną zgodnie z zasadami procedury przetargu konkurencyjnego. W przypadku gdy inwestycja skutkuje dodatkową mocą wytwarzania energii elektrycznej, dany operator wykazuje także, że przed uruchomieniem tej dodatkowej mocy on lub inny powiązany z nim operator zlikwidował odpowiadającą liczbę bardziej wysokoemisyjnych mocy wytwarzania energii elektrycznej.
- 7. Państwa członkowskie wymagają od wytwórców energii elektrycznej i operatorów sieci będących beneficjentami, aby do 28 lutego każdego roku składali sprawozdania z realizacji ich inwestycji, w tym na temat bilansu przydziału

Art. 1 pkt 16	bezpłatnych uprawnień oraz poniesionych wydatków inwestycyjnych, a także rodzajów wspieranych inwestycji. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania w tej sprawie, a Komisja podaje je do publicznej wiadomości. 16) dodaje się artykuł w brzmieniu: "Artykuł 10d Fundusz modernizacyjny 1. Na lata 2021–2030 zostaje ustanowiony fundusz mający na celu wspieranie inwestycji proponowanych przez państwa członkowskie będące beneficjentami – w tym finansowanie projektów inwestycyjnych na małą skalę – w celu modernizacji systemów energetycznych oraz poprawy efektywności energetycznej w państwach członkowskich, w których PKB na mieszkańca według cen rynkowych wyniosło w 2013 roku poniżej 60 % średniej unijnej (zwany dalej »funduszem modernizacyjnym«). Fundusz modernizacyjny jest finansowany ze sprzedaży uprawnień na aukcji, określonej w art. 10. Wspierane inwestycje są spójne z celami niniejszej dyrektywy, a także z celami unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz	T	Art. 1 pkt 21 oraz art. 22 i art. 23 21) po rozdziałe 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu: "Rozdział 8a Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego Art. 50a. 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznacza się środki uzyskane z funduszu modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, zwanego dalej "Funduszem Modernizacyjnym", na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej, przez: 1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i wykorzystywanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub 2) wspieranie inwestycji w magazynowanie energii i modernizację
	długoterminowymi celami określonymi w Porozumieniu paryskim. Z funduszu modernizacyjnego nie udziela się wsparcia obiektom wytwarzającym energię przy		sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych lub sieci przesyłu energii

- wykorzystaniu stałych paliw kopalnych, innym niż obiekty w ramach efektywnego i zrównoważonego systemu ciepłowniczego w państwach członkowskich, w których PKB na mieszkańca według cen rynkowych wyniosło w 2013 roku poniżej 30 % średniej unijnej, pod warunkiem że pewna liczba uprawnień o co najmniej równoważnej wartości jest wykorzystywana na inwestycje zgodnie z art. 10c; które nie przewidują stosowania stałych paliw kopalnych.
- Co najmniej 70 % zasobów finansowych z funduszu modernizacyjnego wykorzystywanych do wspierania inwestycji w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w poprawę efektywności wyjatkiem efektvwności energetycznej(z energetycznej wskutek wytwarzania energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych), w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym w rurociagi należace do systemów ciepłowniczych, sieci przesyłu energii elektrycznej zwiększenie połaczeń oraz państwami międzysystemowych między członkowskimi. także wspierania do przemian sprawiedliwych W regionach uzależnionych od wegla państwach W członkowskich bedacych beneficientami, tak aby ułatwić pracownikom zmianę miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspierać edukację, inicjatywy zatrudnieniowe i start-upy, utrzymując dialog z

- elektrycznej, oraz zwiększanie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub
- 3) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych działających na zasadzie startup, lub
- 4) wspieranie inwestycji w efektywność energetyczną, w tym w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.
- 2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczane na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji innych niż wymienione w ust. 1, mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej.
- 3. Co najmniej 70% środków, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1.
- 4. Środków, o których mowa w ust. 1, nie przeznacza się na dofinansowanie inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych.

- partnerami społecznymi. Kwalifikują się również inwestycje w efektywność energetyczną w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.
- Za działanie funduszu modernizacyjnego odpowiadają państwa członkowskie będące beneficientami. EBI zapewnia, aby uprawnienia były sprzedawane na aukcji zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 10 ust. 4, i jest odpowiedzialny za zarzadzanie dochodami. EBI przekazuje dochody państwom członkowskim na mocy decyzji o wypłacie podejmowanych przez Komisję, w przypadku gdy ta wypłata na inwestycje jest zgodna z ust. 2 niniejszego artykułu lub – jeżeli inwestycje nie są prowadzone w obszarach wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu – jest zgodna z zaleceniami komitetu inwestycyjnego. Komisja przyjmuje swoją decyzję w odpowiednim terminie. Przy rozdzielaniu dochodów miedzy państwa członkowskie uwzględnia się udziały określone w załączniku IIb, zgodnie z ust. 6–12 niniejszego artykułu.
- 4. Każde dane państwo członkowskie może wykorzystać całkowity przydział bezpłatnych uprawnień przyznany na podstawie art. 10c ust. 4 lub jego część oraz liczbę uprawnień rozdzielonych w celu zapewnienia solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych w Unii, zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b) lub część tej liczby, zgodnie z art. 10d, w celu wsparcia inwestycji w

- Art. 50b. Środki, o których mowa w art. 50a ust. 1, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, zwany dalej "Rachunkiem Funduszu Modernizacyjnego".
- Art. 50c. 1. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, są realizowane w ramach programów priorytetowych Narodowego Funduszu.
- 2. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 100% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinasowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1.
- 3. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinasowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych.

ramach funduszu na rzecz modernizacji, zwiększając tym samym zasoby rozdzielone do danego państwa członkowskiego. Najpóźniej dnia 30 września 2019 r. dane państwo członkowskie poinformuje Komisję o odnośnych liczbach uprawnień, które zostaną wykorzystane na mocy art. 10 ust. 2 lit. b), art. 10c i art. 10d.

5. Niniejszym ustanawia się komitet inwestycyjny funduszu modernizacyjnego. W skład komitetu inwestycyjnego wchodza: iednym po przedstawicielu każdego państwa członkowskiego bedacego beneficientem, przedstawiciele Komisji i EBI oraz trzech przedstawicieli wybieranych przez pozostałe państwa członkowskie na okres pięciu lat. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel Komisji. Jeden przedstawiciel z każdego państwa członkowskiego, który nie jest członkiem komitetu inwestycyjnego, uczestniczyć może posiedzeniach charakterze komitetu obserwatora.

Komitet inwestycyjny działa w przejrzysty sposób. Skład komitetu inwestycyjnego oraz życiorysy i oświadczenia o braku konfliktu interesów członków są podawane do wiadomości publicznej i w razie konieczności aktualizowane.

6. Zanim państwo członkowskie będące beneficjentem podejmie decyzję o finansowaniu inwestycji ze swojego udziału w funduszu modernizacyjnego, musi przedstawić projekt

- Art. 50d. 1. Organem doradczym ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego jest Rada Konsultacyjna Funduszu Modernizacyjnego.
- 2. Do zakresu działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego należy wyrażanie stanowiska do przedkładanych ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1. Rada Konsultacyjna wyraża stanowisko w formie uchwały.
- 3. W skład Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego wchodzi po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez:
- 1) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;
- 2) ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;
- 3) ministra właściwego do spraw energii;
- 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 5) ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 6) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej;
- 7) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej;
- 8) ministra właściwego do spraw klimatu;

inwestycji komitetowi inwestycyjnemu oraz EBI. W przypadku inwestycji, co do których EBI potwierdził, że dotyczą obszarów wymienionych w ust. 2, państwo członkowskie może przystąpić do finansowania projektu inwestycji ze swojego udziału.

W przypadku gdy inwestycja w modernizacje systemów energetycznych, która zgodnie z propozycja ma być finansowana z funduszu modernizacyjnego, nie należy do obszarów wymienionych w ust. 2, komitet inwestycyjny ocenia techniczna i finansowa opłacalność takiej inwestycji, w tym realizowaną przez nią redukcję emisji, i wydaje zalecenie odnośnie do finansowania tei inwestycji z funduszu modernizacyjnego. Komitet inwestycyjny zapewnia, by wszelkie inwestycje dotyczące sieci ciepłowniczych osiągnęły istotną poprawę efektywności energetycznej i przyczyniały się do redukcji emisji. Zalecenie to może obejmować sugestie dotyczące odpowiednich instrumentów finansowania. Maksymalnie 70 % odnośnych kosztów inwestycji, które nie należą do obszarów wymienionych w ust. 2, można wesprzeć z wykorzystaniem zasobów funduszu modernizacyjnego, pod warunkiem ze pozostałe koszty sa pokrywane przez prywatne podmioty prawne.

7. Komitet inwestycyjny dokłada starań, aby przyjmować swoje zalecenia w drodze konsensusu.

- 9) ministra właściwego do spraw pracy;
- 10) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 11) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- 12) ministra właściwego do spraw środowiska;
- 13) ministra właściwego do spraw transportu;
- 14) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;
- 15) Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.
- 4. W pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego bierze udział, w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, przedstawiciel Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego, zwanego dalej "Operatorem Funduszu".
- Minister, który kieruje więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 3, wyznacza do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego jednego przedstawiciela.
- 6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze zarządzenia, organizację
 - i tryb działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.

Jeśli komitet inwestycyjny nie jest w stanie zadecydować w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, podejmuje decyzję zwykłą większością głosów.

Jeżeli przedstawiciel EBI nie zatwierdzi finansowania inwestycji, zalecenie przyjmuje się wyłacznie wiekszościa dwóch trzecich głosów wszystkich członków. Przedstawiciel państwa członkowskiego, w którym dana inwestycja ma miejsce, oraz przedstawiciel EBI nie sa uprawnieni do głosowania w przedmiotowej sprawie. Niniejszy akapit nie ma zastosowania do projektów na małą skalę finansowanych z pożyczek udzielanych przez krajowe banki prorozwojowe lub z dotacji, przyczyniających się do realizacji krajowego programu służącego osiągnięciu określonych celów zgodnie z założeniami funduszu na rzecz modernizacji, pod warunkiem że w ramach programu wykorzystuje się nie więcej niż 10 % udziału państw członkowskich określonego w załączniku IIb.

8. Wszelkie działania lub zalecenia EBI lub komitetu inwestycyjnego przewidziane w ust. 6 i 7 są podejmowane lub wydawane w sposób terminowy i uzasadniane. Takie działania i zalecenia są podawane do wiadomości publicznej.

- 7. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego są finansowane ze środków budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw klimatu.
- Art. 50e. 1. Krajowym systemem wdrażania Funduszu Modernizacyjnego zarządza Operator Funduszu.
- 2. Wykonywanie zadań Operatora Funduszu powierza się Narodowemu Funduszowi.
- 3. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu należy:
- zatwierdzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
- ustalanie kryteriów wyboru inwestycji dofinansowywanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
- ustalanie zasad udzielania i umarzania pożyczek oraz trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji, przyznanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego.
- 4. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy:

- 9. Państwo członkowskie będące beneficjentem jest odpowiedzialne za nadzór nad wdrażaniem w odniesieniu do wybranych projektów.
- 10. Państwa członkowskie będące beneficjentami składają Komisji coroczne sprawozdania dotyczące inwestycji finansowanych przez fundusz modernizacyjny Sprawozdanie jest podawane do wiadomości publicznej i zawiera:
- a) informacje na temat inwestycji finansowanych przez poszczególne państwa członkowskie będące beneficjentami;
- b) ocenę wartości dodanej pod względem efektywności energetycznej lub modernizacji systemu energetycznego, osiągniętej dzięki inwestycji.
- 11. Komitet inwestycyjny przedstawia corocznie Komisji sprawozdanie na temat doświadczeń z oceny inwestycji. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja, uwzględniając ustalenia komitetu inwestycyjnego, dokonuje przeglądu obszarów, w których realizuje się projekty i o których mowa w ust. 2, a także przeglądu podstawy, na której komitet inwestycyjny opiera swoje zalecenia.
- 12. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące szczegółowych zasad działania funduszu modernizacyjnego. Te akty wykonawcze

- 1) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykazu, o którym mowa w art. 50p ust. 1;
- sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu;
- 3) opracowanie, przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu uzgodnienia oraz przyjmowanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
- zatwierdzanie regulaminów naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
- 5) przedstawianie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i komitetowi inwestycyjnemu, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zwanemu dalej "Komitetem Inwestycyjnym", programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
- składanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego wniosków o wypłatę środków z Funduszu Modernizacyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji.
- 5. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Biuro Narodowego Funduszu należy konsultowanie i wdrażanie

przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o	programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, a
której mowa w art. 22a ust. 2.";	także prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej
	oraz monitorowanie w ramach Krajowego systemu wdrażania
	Funduszu Modernizacyjnego, w szczególności przez:
	1) opracowanie regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie
	inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu
	Modernizacyjnego oraz organizowanie naboru i oceny tych
	wniosków;
	2) podejmowanie czynności prowadzących do zawarcia umów
	o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków
	zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
	oceny uzyskanych przez nie efektów ekologicznych oraz
	sprawowanie kontroli nad wykorzystaniem środków Funduszu
	Modernizacyjnego przez podmioty, które zawarły umowę o
	dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków
	zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego,
	zwane dalej "beneficjentami";
	4) opracowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do
	spraw klimatu projektu sprawozdania, o którym mowa w art.
	50m ust. 1;

	5) organizowanie pomocy technicznej dla podmiotów
	zainteresowanych uzyskaniem dofinansowania ze środków
	zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
	6) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej o
	Krajowym systemie wdrażania Funduszu Modernizacyjnego;
	7) monitorowanie:
	a) osiągniętych efektów związanych z uniknięciem lub redukcją
	emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu
	wdrażania Funduszu Modernizacyjnego,
	b) wydatkowania przez beneficjentów środków uzyskanych z
	Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz postępów w
	realizacji inwestycji dofinansowanych tych środków;
	8) prowadzenie wykazu inwestycji dofinansowanych ze środków
	zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
	9) przeprowadzanie konsultacji społecznych projektów
	programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
	10) występowanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o
	udzielenie informacji na temat kwoty środków uzyskanych z
	Funduszu Modernizacyjnego zapisanej na rachunku
	Europejskiego Banku Inwestycyjnego na dofinansowanie
	realizacji inwestycji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
II	

- informacji lub dokumentów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107), zwanego dalej "rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1001", niezbędnych do oceny inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2;
- 12) przedstawianie odpowiednio Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz Komitetowi Inwestycyjnemu dowodów, oświadczeń oraz informacji dotyczących spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 7 i art. 7 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;
- 13) informowanie Komisji Europejskiej o wstrzymanej inwestycji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, i występowanie o zmianę decyzji o wypłacie

- środków na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;
- 14) przechowywanie dokumentów i informacji, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.
- 6. Monitorowaniem, o którym mowa w ust. 5 pkt 7 lit. a, obejmuje się okres do 5 lat kalendarzowych następujących po roku, w którym zakończono realizację inwestycji, albo po roku, w którym dokonano ostatniej płatności w odniesieniu do inwestycji, w przypadku gdy płatność ta została dokonana po jej zakończeniu.
- Art. 50f. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Operatora Funduszu.
- Art. 50g. 1. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się w formach określonych w art. 410c lub art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.
- 2. W zakresie w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

zastosowanie mają szczegółowe warunki udzielania tej pomocy lub pomocy *de minimis*.

- Art. 50h. 1. Operator Funduszu organizuje i prowadzi w trybie konkursowym lub ciągłym nabór wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.
- 2. Ogłoszenie o naborze wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i jego warunkach Operator Funduszu zamieszcza na swojej stronie internetowej.
- 3. Operator Funduszu ustala regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.
- 4. Regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego zawiera:
- określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania;

2)	wskazanie, czy nabór jest prowadzony w trybie konkursowym
	czy ciągłym;

- 3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny wniosków;
- 4) terminy składania i oceny wniosków;
- 5) określenie limitu środków przeznaczonego na dofinansowanie;
- 6) wzory formularzy wniosków;
- 7) określenie zasad powtórnej oceny wniosków.
- 5. Operator Funduszu może zmieniać regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli zmiany nie spowodują pogorszenia warunków naboru lub jeżeli konieczność ich wprowadzenia wynika ze zmian przepisów prawa powszechnie obowiązującego.
- Art. 50i. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu zatwierdzenia tego programu.
- 2. W przypadku zatwierdzenia przez Europejski Bank Inwestycyjny programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1,

- dotyczącego inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.
- Art. 50j. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu dokonania oceny tego programu i wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania.
- 2. W przypadku wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.
- Art. 50k. Po podjęciu przez Komisję Europejską decyzji dotyczącej wypłaty środków z Funduszu Modernizacyjnego na realizację programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu podejmuje czynności prowadzące do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze

środków zgromadzonych Rachunku Funduszu na Modernizacyjnego, objętych tych programem. Art. 501. 1. Podstawę dofinansowania realizacji inwestycji stanowi umowa o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego. 2. Operator Funduszu umieszcza na swojej stronie internetowej: wzór umowy, o której mowa w ust. 1; informację o wdrażanych programach priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; informację o inwestycjach dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujące numer wniosku o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, nazwę inwestycji i kwotę udzielonego dofinansowania. Art. 50m. 1. Operator Funduszu opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 15 lutego każdego roku projekt sprawozdania z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz

- osiąganych efektów rzeczowych i ekologicznych w roku poprzednim.
- 2. Projekt sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w art. 13 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.
- 3. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza sprawozdanie z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiąganych efektów rzeczowych i ekologicznych.
- 4. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Komisji Europejskiej w terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.
- 5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, jest ogłaszane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz na stronie internetowej Operatora Funduszu.
- Art. 50n. 1. Beneficjent jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu całości albo części środków wypłaconych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli wykorzystał je niezgodnie z warunkami określonymi w

- umowie, o której mowa w art. 50l ust. 1, w tym pobranych przez niego nienależnie lub w nadmiernej wysokości.
- 2. Zwrot środków następuje na żądanie Operatora Funduszu na Rachunek Funduszu Modernizacyjnego.
- 3. W przypadku wskazanym w ust. 1 Operator Funduszu zawiesza kolejne wypłaty środków wynikające z umowy, o której mowa w art. 501 ust. 1.
- 4. Warunki zawieszenia wypłaty środków, o którym mowa w ust. 3, określa umowa, o której mowa w ust. 50l ust. 1.
- 5. Do zwrotu środków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11).
- Art. 50o. Koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora Funduszu, w tym koszty ponoszone przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej na wykonywanie czynności składających się na realizację zadań, o których mowa w art. 50e ust. 5, są pokrywane ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 49 ust. 2d, a w przypadku gdy koszty te nie znajdują pokrycia z tych środków, są pokrywane w ramach zobowiązania, o którym

mowa w art. 401c ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. -Prawo ochrony środowiska. Art. 50p. 1. Operator Funduszu przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 30 września każdego roku priorytetowych wykaz planowanych programów przeznaczonych do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujący dwa kalendarzowe. lata następne a także aktualne informacje dotyczące planowanych programów priorytetowych objętych wykazem przedłożonym w roku poprzednim. 2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001. 3. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie, o którym mowa w art. 3 ust.1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, przedkłada Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu wykaz, o którym mowa w ust. 1. Art. 50q. Minister właściwy do spraw klimatu wskazuje przedstawiciela Rzeczpospolitej Polskiej do udziału w pracach Komitetu Inwestycyjnego."

Art. 1	Artykuł 11 ust. 1	T	Art. 22. 1. Tworzy się Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego. 2. Tworzy się Radę Konsultacyjną Funduszu Modernizacyjnego. 3. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu właściwi ministrowie wyznaczą swoich przedstawicieli do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego. Art. 23. Wskazany przez ministra właściwego do spraw klimatu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), jest przedstawicielem, o którym mowa w art. 50q ustawy zmienianej w art. 1.
Art. 1 pkt 17	Artykuł II ust. I "Wykaz instalacji objętych niniejszą dyrektywą na okres pięciu lat rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2021 r. zostanie przedłożony najpóźniej	T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

dnia 30 września 2019 r., a wykazy na każdy kolejny okres pięciu lat będą przedkładane co pięć lat po tej dacie. Każdy wykaz zawiera informacje na temat działalności produkcyjnej, transferów ciepła i gazów, wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji na poziomie podinstalacji w ciągu pięciu lat kalendarzowych poprzedzających jego przedłożenie. Bezpłatne uprawnienia przydziela się jedynie instalacjom, co do których dostarczone zostały te informacje.";

Art. 1 pkt 16

16) po rozdziałe 5 dodaje się rozdziały 5a i 5a w brzmieniu "Rozdział 5a

Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021–2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych

[...]

Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.

- 2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.
- 3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.

Uwaga, po zmianie wynikającej z nowelizacji art. 26 ust. 3 otrzyma nowe brzmienie:

3. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii

Art. 1 pkt 19	19) skreśla się art. 11b ust. 7;	N	
Art. 1 pkt 18	18) skreśla się art. 11a ust. 8 i 9;	N	
Art. 1	18) skreśla się art. 11a ust. 8 i 9;	N	rozpoczęciem okresu, na który przydzielane są uprawnienia. Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje informację o tej liczbie ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia. 2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia. 3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331." []
			elektrycznej, nie później niż przed upływem 15 miesięcy przed

Art. 1 pkt 20	20) w art. 12 ust. 4 dodaje się następujące zdania: "W przypadku likwidacji mocy wytwórczych na ich terytorium – z powodu dodatkowych środków krajowych – państwa członkowskie mogą anulować uprawnienia z całkowitej liczby uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji przez państwa członkowskie, o której to liczbie mowa w art. 10 ust. 2, w maksymalnej liczbie odpowiadającej średniej zweryfikowanych emisji z danej instalacji w okresie pięciu lat przed likwidacją. Dane państwo członkowskie informuje Komisję o takim planowanym anulowaniu zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 10 ust. 4.";	N	
Art. 1 pkt 21	"Artykuł 13 Ważność uprawnień Uprawnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo. Uprawnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w jakim dziesięcioletnim okresie po dniu 1 stycznia 2021 r. zostały wydane, i są ważne w odniesieniu do emisji począwszy od pierwszego roku tego okresu.";	T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw Art. 1 pkt 3 lit. b b) pkt 12 otrzymuje brzmienie: "12) okresie rozliczeniowym – rozumie się przez to okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz każdy następujący po nim dziesięcioletni okres;" Art. 1 pkt 10 10) art. 16 otrzymuje brzmienie: "Art. 16. 1. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo.

			2. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w którym dziesięcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. zostały utworzone. 3. Uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 2, są ważne w odniesieniu do emisji, począwszy od pierwszego roku okresu, o którym mowa w tym przepisie."
Art. 1 pkt 22	22) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące szczegółowych ustaleń w sprawie monitorowania i raportowania emisji i, w stosownych przypadkach, związanych z rodzajami działań wymienionymi w załączniku I, w sprawie monitorowania i raportowania danych dotyczących tonokilometrów do celów wniosku na mocy art. 3e lub 3f, opierających się na zasadach monitorowania i raportowania określonych w załączniku IV i wymogach dotyczących monitorowania i raportowania określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze określają także w wymogach dotyczących monitorowania i raportowania potencjał poszczególnych gazów cieplarnianych w zakresie powodowania globalnego efektu cieplarnianego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.";	N	
Art. 1 pkt 23	23) art. 15 ustępy trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:	N	

	T	1	
	"Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące		
	weryfikacji raportów emisji w oparciu o zasady		
	określone w załączniku V oraz w sprawie		
	akredytacji audytorów i nadzoru nad nimi.		
	Komisja może także przyjąć akty wykonawcze		
	dotyczące weryfikacji sprawozdań składanych		
	przez operatorów statków powietrznych na		
	podstawie art. 14 ust. 3 i wniosków na mocy art. 3e		
	1 *		
	i 3f, w tym dotyczące weryfikacji procedur		
	stosowanych przez audytorów. Określa w nich		
	warunki akredytacji i jej cofnięcia, wzajemnego		
	uznawania i wzajemnej oceny jednostek		
	akredytujących, stosownie do przypadku.		
	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z		
	procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a		
	ust. 2.";		
Art. 1	24) art. 16 ust. 12 otrzymuje brzmienie:	N	
pkt 24	,,12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania		
	aktów wykonawczych zawierające szczegółowe		
	zasady odnoszące się do procedur, o których mowa		
	w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze		
	przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o		
	której mowa w art. 22a ust. 2.";		
Art. 1	25) art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:	N	
pkt 25	"3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania	1	
r	aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu		
	uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez		
	określenie wszystkich niezbędnych wymogów		
	dotyczących rejestru Unii na okres rozliczeniowy		
	rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2013 r. i na		
	kolejne okresy w formie standaryzowanych		
1	elektronicznych baz danych zawierających	1	

	T	1	
	wspólne elementy danych umożliwiające śledzenie		
	wydania, posiadania, przeniesienia oraz		
	anulowania, w stosownym przypadku. uprawnień		
	oraz w celu zapewnienia, odpowiednio,		
	publicznego dostępu oraz poufności. Te akty		
	delegowane obejmują również przepisy mające na		
	celu wprowadzenie w życie zasad wzajemnego		
	uznawania uprawnień w umowach w celu		
	powiązania systemów handlu uprawnieniami do		
	emisji.";		
Art. 1	26) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:	N	
pkt 26			
lit. a	a) ust. 1 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:		
	"Sprawozdanie sporządzane jest na podstawie		
	kwestionariusza lub wzoru przyjętego przez		
	Komisję w formie aktów wykonawczych. Te akty		
	wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą		
	sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.";		
Art. 1	b) dodaje się ustęp w brzmieniu:	N	
pkt 26	"4. Co trzy lata w sprawozdaniu, o którym mowa		
lit. b	w ust. 1, zwraca się szczególną uwagę również na		
	równoważne środki przyjęte dla małych instalacji		
	wyłączonych z EU ETS. Kwestia równoważnych		
	środków przyjętych dla małych instalacji jest		
	również uwzględniana w wymianie informacji, o		
	której mowa w ust. 3.";		
Art. 1	27) art. 22 otrzymuje brzmienie:	N	
pkt 27	"Artykuł 22		
	Zmiany do załączników		
	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów		
	delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany		
	załączników do niniejszej dyrektywy, w		

	stosownych przypadkach, z wyjątkiem		
	załączników I, IIa i IIb, w świetle sprawozdań		
	przewidzianych w art. 21 i doświadczeń ze		
	stosowania niniejszej dyrektywy. Załączniki IV i V		
	mogą zostać zmienione w celu usprawnienia		
	monitorowania, raportowania i weryfikacji		
	emisji.";		
Art. 1	28) dodaje się artykuł w brzmieniu:	N	
pkt 28	"Artykuł 22a	-,	
1	Procedura komitetowa		
	1. Komisję wspomaga Komitet ds. Zmian Klimatu		
	ustanowiony na mocy art. 26 rozporządzenia		
	Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr		
	525/2013. Komitet ten jest komitetem w		
	rozumieniu rozporządzenia Parlamentu		
	Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.		
	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu		
	stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.		
	W przypadku gdy komitet nie przedstawi opinii,		
	wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4		
	akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.		
Art. 1	29) art. 23 otrzymuje brzmienie:	N	
pkt 29	"Artykuł 23		
	Wykonywanie przekazanych uprawnień		
	1. Powierzenie Komisji uprawnień do		
	przyjmowania aktów delegowanych podlega		
	warunkom określonym w niniejszym artykule.		
	2. Uprawnienia do przyjmowania aktów		
	delegowanych, o których mowa w art. 3d ust. 3, art.		
	10 ust. 4, art. 10a ust. 1 i 8, art. 10b ust. 5, art. 19		
	ust. 3, art. 22, art. 24 ust. 3, art. 24a ust. 1, art. 25a		

- ust. 1 i art. 28c powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 8 kwietnia 2018 r.
- 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 i 8, art. 10b ust. 5, art. 19 ust. 3, art. 22, art. 24 ust. 3, art. 24a ust. 1, art. 25a ust 1 i art. 28c, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
- 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
- 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 i 8, art. 10b ust. 5, art. 19 ust. 3, art. 22, art. 24 ust. 3, art.24a ust. 1, art. 25a ust. 1 i art. 28c wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeżeli przed upływem

	tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i		
	Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą		
	sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa		
	miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego		
	lub Rady.		
Art. 1	30) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:	N	
pkt 30			
lit. a	a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:		
110. 0	"1. Począwszy od 2008 roku, państwa		
	członkowskie mogą stosować handel		
	uprawnieniami do emisji zgodnie z przepisami		
	niniejszej dyrektywy do działań oraz do gazów		
	cieplarnianych, które nie są wymienione w		
	załączniku I, uwzględniając wszystkie stosowne		
	kryteria, w szczególności skutki dla rynku		
	wewnętrznego, potencjalne zakłócenia		
	konkurencji, integralność środowiskową EU ETS		
	oraz wiarygodność planowanego systemu		
	monitorowania oraz raportowania, pod warunkiem		
	że włączenie takich działań oraz gazów		
	cieplarnianych zostanie zatwierdzone przez		
	Komisję, zgodnie z aktami delegowanymi, do		
	przyjęcia których Komisja jest uprawniona		
	zgodnie z art. 23.";		
Art. 1	b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:	N	
pkt 30	"Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów		
lit. b	delegowanych zgodnie z art. 23, w celu		
	uzupełnienia niniejszej dyrektywy w tym		
	zakresie.";		
Art. 1	31) w art. 24a wprowadza się następujące zmiany:	N	
pkt 31			

a) w ust. 1 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie: "1. W uzupełnieniu przepisów art. 24 dotyczących włączania, Komisja może przyjąć środki dotyczące wydawania uprawnień lub jednostek w związku z projektami zarządzanymi przez państwa członkowskie, które to projekty redukują emisje gazów cieplarnianych nieobjętych EU ETS. Środki takie są spójne z aktami przyjętymi na podstawie dawnego art. 11b ust. 7 obowiązującego przed dniem 8 kwietnia 2018 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie procedury, którą należy stosować.";	
Art. 1 32) skreśla się art. 25 ust. 2; pkt 32	N
Art. 1 33) w art. 25a ust. 1 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie: "W przypadku gdy państwo trzecie przyjmuje środki mające na celu zmniejszenie wpływu lotów rozpoczynających się w tym państwie trzecim i kończących się w Unii na zmianę klimatu, Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z tym państwem trzecim i z państwami członkowskimi w ramach komitetu, o którym mowa w art. 22a ust. 1, rozważa dostępne rozwiązania zapewniające optymalną interakcję EU ETS i środków tego państwa.	N

_			
	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów		
	delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany		
	załącznika I do niniejszej dyrektywy, tak by		
	przewidzieć, że loty rozpoczynające się w danym		
	państwie trzecim zostaną wyłączone z działań		
	lotniczych wymienionych w załączniku I, lub by		
	przewidzieć jakiekolwiek inne zmiany – oprócz		
	zmian dotyczących zakresu stosowania – w		
	działaniach lotniczych wymienionych w		
	załączniku I wymaganych na mocy umowy		
	zawartej zgodnie z art. 218 Traktatu o		
	funkcjonowaniu Unii Europejskiej.";		
Art. 1	34) art. 27 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:	N	
pkt 34	"Każda taka instalacja pozostaje w EU ETS przez	1	
Pitt 5	pozostałą część okresu, o którym mowa w art. 11		
	ust. 1, podczas którego została ponownie włączona		
	do tego systemu.";		
Art. 1	35) dodaje się artykuł w brzmieniu:	N	
pkt 35	"Artykuł 27a	11	
pkt 33	Opcjonalne wyłączenie instalacji emitujących		
	poniżej 2 500 ton		
	1. Państwa członkowskie moga wyłączyć z EU		
	ETS instalacje, w przypadku których raportowane		
	do właściwego organu zainteresowanego państwa		
	członkowskiego, emisje, z pominięciem emisji z		
	biomasy, w każdym z trzech lat poprzedzających		
	powiadomienie dokonane na podstawie lit. a) nie		
	przekraczały 2 500 ton ekwiwalentu dwutlenku		
	węgla, jeżeli dane państwo członkowskie:		
	węgia, jeżen dane panstwo czionkowskie.		
	a) powiadomi Komisję o każdej takiej instalacji		
	przed przedłożeniem wykazu instalacji zgodnie z		
1	pizza pizzaiozemem wykaza mstatacji zgodnie z	ı	

art. 11 ust. 1, a najpóźniej w chwili przedstawienia tego wykazu Komisji;

b) potwierdzi, że stosowane są uproszczone zasady monitorowania mające na celu ocenę, czy w jednym z tych lat kalendarzowych którakolwiek instalacja wyemitowała 2 500 lub więcej ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z pominięciem, emisji z biomasy;

c) potwierdzi, że jeżeli którakolwiek instalacja w jednym z tych lat kalendarzowych wyemituje 2 500 lub więcej ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z pominięciem emisji z biomasy, instalacja ta zostanie ponownie włączona do EU ETS; oraz

d) poda do wiadomości publicznej informacje, o których mowa w lit. a), b) i c).

- 2. W przypadku gdy instalacja zostanie ponownie włączona do EU ETS na podstawie ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, począwszy od roku ponownego włączenia będą przyznawane wszelkie uprawnienia przydzielone na podstawie art. 10a. Uprawnienia przydzielone dla tych instalacji są odliczane od liczby uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji na mocy art. 10 ust. 2 przez państwo członkowskie, w którym instalacja się znajduje.
- 3. Państwa członkowskie mogą także wyłączyć z EU ETS jednostki rezerwowe lub zapasowe, które

	pracowały mniej niż 300 godzin rocznie w każdym		
	z trzech lat poprzedzających powiadomienie		
	dokonane na podstawie ust. 1 lit. a) na tych samych		
	warunkach co warunki przedstawione w ust. 1 i		
	2.";		
Art. 1	36) art. 28c otrzymuje brzmienie:	N	
pkt 36	"Artykuł 28c		
	Przepisy dotyczące monitorowania, raportowania i		
	weryfikacji na potrzeby globalnego środka		
	rynkowego		
	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów		
	delegowanych zgodnie z art. 23, aby uzupełnić		
	niniejszą dyrektywę w zakresie prawidłowego		
	monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji		
	na potrzeby wdrożenia globalnego środka		
	rynkowego ICAO na wszystkich trasach objętych		
	tym środkiem. Te akty delegowane opierają się na		
	stosownych instrumentach przyjętych przez ICAO,		
	zapobiegają wszelkim zakłóceniom konkurencji i		
	są spójne z zasadami zawartymi w aktach, o		
	których mowa w art. 14 ust. 1, i zapewniają, aby		
	złożone sprawozdania dotyczące emisji zostały		
	zweryfikowane zgodnie z zasadami i kryteriami		
	weryfikacji ustanowionymi w art. 15.";		
Art. 1	37) art. 30 otrzymuje brzmienie:	N	
pkt 37	"Artykuł 30	- '	
1	Przegląd w świetle realizacji Porozumienia		
	paryskiego oraz rozwoju rynków uprawnień do		
	emisji w innych dużych gospodarkach		
	1. Niniejsza dyrektywa jest poddawana		
	przeglądowi w świetle rozwoju sytuacji		
	międzynarodowej i działań podejmowanych w		
L	integral in a control in a control in the control i		<u>l</u>

	1 11 11 11 11 1		 	 	
	celu realizacji długoterminowych celów				
	Porozumienia paryskiego.				
	2. Środki wspierające pewne energochłonne				
	sektory, które mogą być narażone na ucieczkę				
	emisji i o których mowa w art. 10a i 10b, są				
	również poddawane przeglądowi w świetle				
	środków polityki klimatycznej w innych dużych				
	gospodarkach. W tym kontekście Komisja rozważa				
	również, czy należy bardziej zharmonizować				
	środki związane z rekompensatą kosztów				
	pośrednich.				
	1				
	3. Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi				
	Europejskiemu i Radzie w ramach każdego				
	globalnego przeglądu uzgodnionego w				
	Porozumieniu paryskim, w szczególności w				
	odniesieniu do potrzeby zastosowania				
	dodatkowych unijnych polityk i środków w				
	związku z niezbędną redukcją gazów				
	cieplarnianych przez Unię i jej państwa				
	członkowskie, w tym w odniesieniu do				
	współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 9.				
	Komisja może przedstawić wniosek Parlamentowi				
	Europejskiemu i Radzie w celu odpowiedniej				
	zmiany niniejszej dyrektywy.				
	4. Do dnia 1 stycznia 2020 r. Komisja przedstawia				
	zaktualizowaną analizę wpływu emisji lotniczych				
	innych niż CO2 oraz, w stosownych przypadkach,				
	wniosek ustawodawczy dotyczący najlepszych				
	sposobów przeciwdziałania temu wpływowi.";				
Art. 1	38) w załączniku IIa do dyrektywy 2003/87/WE	N			
pkt 38	skreśla się pozycje dotyczące Belgii,	* 1			
PKt 50	Luksemburga, Szwecji i Włoch;				
	Luxsoniourga, 52wccji i witocii,				

Art. 1 pkt 39	39) załącznik IIb do dyrektywy 2003/87/WE	N	
	zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku I do niniejszej dyrektywy;		
Art. 1 pkt 40	40) w załączniku IV do dyrektywy 2003/87/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II	N	
ркі 40	do niniejszej dyrektywy.		
Art. 2	Artykuł 2	N	
	Zmiany do decyzji (UE) 2015/1814		
	W art. 1 decyzji (UE) 2015/1814 wprowadza się następujące zmiany:		
	1) w ust. 5 akapit pierwszy dodaje się zdanie w brzmieniu: "W drodze odstępstwa od zdania pierwszego i drugiego, do dnia 31 grudnia 2023 r. wartości procentowe i 100 milionów uprawnień, o których mowa w niniejszych zdaniach, zostają		
	podwojone.";		
	2) dodaje się ustęp w brzmieniu:		
	"5a. Począwszy od 2023 roku, uprawnienia znajdujące się w rezerwie i przekraczające całkowitą liczbę uprawnień sprzedanych na aukcji		
	w ciągu poprzedniego roku tracą ważność, o ile		
	podczas pierwszego przeglądu przeprowadzonego zgodnie z art. 3 nie postanowiono inaczej.".		
Art. 3		N	
ust. 1	Transpozycja		

	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 9 października 2019 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie. W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wypełnienia obowiązków związanych z upublicznianiem i składaniem sprawozdań określonych w art. 1 lit. f) pkt 14 niniejszej dyrektywy dotyczących w art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE.		
Art. 3 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N	
Art. 4	Artykuł 4 Przepis przejściowy Wypełniając zobowiązania określone w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy krajowe transponujące art. 10, art. 10a ust. 4–7, art. 10a ust. 8 akapity pierwszy i drugi, art. 10a ust. 12–	T	Wymogi art. 4 zostały uwzględnione przy implementacji przepisów dyrektywy w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw i w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych

	18, art. 10c i art. 11a ust. 8 i 9 dyrektywy 2003/87/WE oraz załączników IIa i IIb do tej dyrektywy obowiązującej od dnia 19 marca 2018 r. nadal miały zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r. Wykaz zawarty w załączniku do decyzji 2014/746/UE ma nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r.		
Art. 5	Artykuł 5	N	
	Wejście w życie		
	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie		
	dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w		
	Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.		
Art. 6	Artykuł 6	N	
	Adresaci		
	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw		
	członkowskich		

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 26)

Jedn. red. dyre- ktywy	Treść przepisu UE	Ko nie czn ość wd ro żen ia (T/ N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi dyrektywy oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 5, 7,8 11	Artykuł 5 Elastyczności w formie pożyczania, przenoszenia i przekazywania 1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 10 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok. 2. W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.	Т	Art. 3 pkt 14 -17 i art. 12 14) art. 21a i art. 21b otrzymują brzmienie: "Art. 21a. 1. Minister właściwy do spraw klimatu realizuje uprawnienia i obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 5, art. 7, art. 8 i art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018,

- 3. Państwo członkowskie, w którym emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie niniejszego artykułu i art. 6:
- a) w odniesieniu do 2021 r. przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do 2030 r.; oraz
- b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do 2029 r. przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 30 % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do 2030 r.
- 4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.
- 5. Państwo członkowskie, w którym zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie ust. 1–4 niniejszego artykułu i art. 6 przekazać niewykorzystaną część swojego rocznego limitu emisji innym państwom

- str. 26), zwanego dalej "rozporządzeniem 2018/842", kierując się strategią zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych.
- 2. Strategia zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych zawiera w szczególności założenia i wytyczne metodyki rozliczania i prognozowania emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem:
- rzeczywistych emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w danym roku w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) prognozowanych w kolejnych latach krajowych emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) ceny jednostek rocznych limitów emisji, o ile będzie ona znana;
- 4) wielkości popytu i podaży jednostek rocznych limitów emisji na rynku unijnym;

członkowskim. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.

- 6. Państwa członkowskie mogą wykorzystać dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.
- 7. Przekazanie rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5 może następować w związku z projektem lub programem mającym na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, który jest realizowany w sprzedającym państwie członkowskim i finansowany przez otrzymujące państwo członkowskie, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie i zapewniona jest identyfikowalność.
- 8. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać jednostki pochodzące z projektów wydane na podstawie art. 24a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia bez ograniczeń ilościowych, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie.

Art. 7 i art. 8

- 5) tendencji w zakresie przemieszczania emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych poza ten system.
- 3. Strategię zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych opracowuje minister właściwy do spraw klimatu i uzgadnia ją z członkami Rady Ministrów.
- 4. Rada Ministrów przyjmuje strategię zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych w drodze uchwały.
- 5. Do strategii zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 1378 i 2327).
- 6. Rozliczanie emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych polega na równoważeniu krajowej rocznej emisji gazów cieplarnianych nieobjętych tym systemem jednostkami rocznych limitów emisji, jednostkami, o których mowa w art. 21b, lub jednostkami, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4.

Art. 21b. Minister właściwy do spraw klimatu może nabyć jednostki rocznych limitów emisji od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z uwzględnieniem ograniczeń, o

Artykuł 7

Dodatkowe wykorzystanie maksymalnie 280 mln pochłaniania netto z LULUCF

- 1. W zakresie, w jakim emisje gazów państwa członkowskiego cieplarnianych przekraczaja jego roczny limit emisji na dany rok, w tym wszelkie roczne limity emisji przeniesione podstawie art. 5 ust. 3 ninieiszego rozporzadzenia, na użytek oceny zgodności tego państwa członkowskiego na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia za dany rok można uwzglednić ilość do poziomu sumy całkowitego pochłaniania netto i całkowitych emisji netto z połaczonych kategorii rozliczania gruntów obejmujących grunty zalesione, grunty wylesione, zarządzane grunty uprawne, zarządzane grunty trawiaste oraz – z zastrzeżeniem aktów delegowanych przyjętych na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu – zarzadzane grunty leśne i zarządzane tereny podmokłe, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) rozporzadzenia (UE) 2018/841, pod warunkiem że:
- a) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego dla wszystkich lat w okresie od 2021 r. do 2030 r. nie przekracza maksymalnej wielkości sumarycznego pochłaniania netto określonej

których mowa w art. 5 rozporządzenia 2018/842, kierując się ważnym gospodarczym interesem państwa.";

- 15) uchyla się art. 21c i art. 21d;
- 16) w art. 21e:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymuja brzmienie:
 - "1. Wpływy ze zbycia jednostek rocznych limitów emisji stanowią dochód budżetu państwa.
 - 2. Nabycie jednostek rocznych limitów emisji następuje ze środków budżetu państwa.",
 - b) uchyla się ust. 3;
- 17) w art. 21f:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- "1. Minister właściwy do spraw klimatu w terminie 7 dni od dnia otrzymania oceny Komisji Europejskiej na temat braku wystarczających postępów w wypełnianiu obowiązków, o której mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842, poleca Krajowemu ośrodkowi opracowanie planu działań korygujących, o którym mowa w tym przepisie.";
 - b) uchyla się ust. 2,
 - c) uchyla się ust.7,
 - d) w ust. 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

- dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;
- b) ilość taka przewyższa wymogi określone dla tego państwa członkowskiego na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841;
- c) państwo członkowskie nie nabyło na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/841 od innych państw członkowskich więcej pochłaniania netto, niż przekazało;
- d) państwo członkowskie spełnia wymogi rozporządzenia (UE) 2018/841; oraz
- e) państwo członkowskie przekazało opis planowanego wykorzystania elastyczności dostępnej na podstawie niniejszego ustępu zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 525/2013.
- 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia akty delegowane w celu zmiany tytułu załącznika III do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do kategorii rozliczania gruntów, tak aby:
- a) uwzględnić wkład kategorii rozliczania gruntów obejmującej zarządzane obszary leśne, nie przekraczając maksymalnych wielkości całkowitego pochłaniania netto dla każdego państwa członkowskiego, o których mowa w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, w przypadku przyjęcia aktów delegowanych określających poziomy referencyjne dla lasów na podstawie art. 8

"Krajowy ośrodek opracowuje projekt planu działań korygujących w terminie 2 miesięcy od dnia wydania polecenia, o którym mowa w ust. 1, i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw klimatu.",

- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
 - "9. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu, przyjmuje plan działań korygujących w drodze uchwały.",
 - f) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:
 - "10. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje plan działań korygujących Komisji Europejskiej w terminie wynikającym z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842.".
- **Art. 12**. Do rozliczeń emisji objętych krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych za okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. stosuje się przepisy art. 11a i art. 21a –21f ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

- ust. 8 lub 9 rozporządzenia (UE) 2018/841; oraz
- b) uwzględnić wkład kategorii rozliczania gruntów obejmującej zarządzane obszary podmokłe, nie przekraczając maksymalnych wielkości całkowitego pochłaniania netto dla każdego państwa członkowskiego, o których mowa w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/841 wszystkie państwa członkowskie mają rozliczać tę kategorię.

Artykuł 8

Działania korygujące

- 1. Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:
- a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez

- realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.
- 2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.
- 3. Komisja może wydać opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i może odpowiednio zmienić swój plan działań korygujących.

Artykuł 11

Rezerwa bezpieczeństwa

1. Z zastrzeżeniem spełnienia celu Unii, o którym mowa w art. 1, w rejestrze Unii ustanawia się rezerwę bezpieczeństwa odpowiadającą ilości do 105 mln ton ekwiwalentu CO2. Rezerwa

bezpieczeństwa jest dostępna dodatkowo oprócz elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7.

- 2. Państwo członkowskie może korzystać z rezerwy bezpieczeństwa, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
- a) jego PKB na mieszkańca w cenach rynkowych w 2013 r., opublikowane przez Eurostat w kwietniu 2016 r., było poniżej średniej unijnej;
- b) jego łączne emisje gazów cieplarnianych w latach od 2013 r. do 2020 r. w sektorach objętych niniejszym rozporządzeniem są niższe od jego łącznych rocznych limitów emisji na lata od 2013 r. do 2020 r.; oraz
- c) jego emisje gazów cieplarnianych przekraczają jego roczne limity emisji w okresie od 2026 r. do 2030 r., mimo że:
 - (i) wykorzystało elastyczności na podstawie art. 5 ust. 2 i 3;
 - (ii) wykorzystało w maksymalnym możliwym stopniu pochłanianie netto zgodnie z art. 7, nawet jeżeli ilość ta nie osiąga poziomu określonego w załaczniku III; oraz
 - (iii) nie dokonało przekazań netto do innego państwa członkowskiego na podstawie art. 5.

3. Państwo członkowskie, które spełnia warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, otrzymuje z rezerwy bezpieczeństwa dodatkową ilość do wysokości jego niedoborów, która ma zostać wykorzystana do celów zapewnienia zgodności na podstawie art. 9. Ilość ta nie przekracza 20 % jego całkowitej nadwyżki w okresie od 2013 r. do 2020 r.

Jeżeli uzyskana w wyniku tego łączna ilość, jaką mają uzyskać wszystkie państwa członkowskie, które spełniają warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, przekracza pułap, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ilości, które ma uzyskać każde z tych państw członkowskich, zmniejsza się proporcjonalnie.

- 4. Wszelkie wielkości pozostające w rezerwie bezpieczeństwa po rozdzieleniu zgodnie z akapitem pierwszym ust. 3 rozdziela się między państwa członkowskie, o których mowa w tym akapicie, proporcjonalnie do ich pozostałych niedoborów, ale tak, by ich nie przekroczyć. Taka ilość może być dla każdego z tych państw członkowskich dodatkowa względem wielkości procentowej, o której mowa w tym akapicie.
- 5. Po zakończeniu przeglądu, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, w odniesieniu do 2020 r. Komisja publikuje dla każdego państwa członkowskiego, które spełnia

	warunki określone w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu, wielkości odpowiadające 20 % całkowitej nadwyżki w okresie od 2013 r. do 2020 r., o których mowa w akapicie pierwszym ust. 3 niniejszego artykułu.	
--	--	--

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO

rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiające zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20)

Jedn. red. dyre- ktywy	Treść przepisu UE	Ko nie czn ość wd ro żen ia (T/ N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi dyrektywy oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 3, art. 4, art. 5 i art. 6	Art. 3 Wymogi sprawozdawczości	Т	Art. 1 pkt 31–35 oraz art. 13 i art. 14 31) w art. 64:

1. Począwszy od 2021 r. prowadzący instalacje, którym przyznano bezpłatne uprawnienia, zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do okresu rozliczeniowego 2021–2030, składają roczne raporty na temat poziomu działalności każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym. W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie.

Raporty dotyczące nowych instalacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, można składać w ciągu roku następującego po pierwszym dniu działalności.

2. Raport dotyczący poziomu działalności musi zawierać informacje na temat poziomu działalności każdej podinstalacji i każdego z parametrów wymienionych w pkt 1, z wyjątkiem pkt 1.3 lit. c), i pkt 2.3–2.7 załącznika IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. Raport dotyczący poziomu działalności zawiera również informacje o strukturze grupy, jeśli takowa istnieje, do której należy instalacja, oraz informacje o tym, czy jakakolwiek podinstalacja zaprzestała działalności.

Właściwy organ może wymagać od prowadzących instalację, aby w raporcie dotyczącym działalności przekazywali dane również na temat wszelkich dodatkowych parametrów zawartych w załączniku IV do rozporzadzenia delegowanego (UE)

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - "1. Prowadzący instalację, której przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 31 marca każdego roku:
 - raport dotyczący poziomu działalności zawierający informacje na temat poziomu działalności w każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiajacego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczacych dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), dalej "rozporządzeniem Komisji zwanego (UE) 2019/1842", oraz
 - sprawozdanie z weryfikacji raportu dotyczącego poziomu działalności, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

2019/331 lub o których mowa w akapicie pierwszym tego załącznika.

3. Raport dotyczący poziomu działalności przedkłada się do dnia 31 marca każdego roku, w okresie od 2021 r. do 2030 r., właściwemu organowi dokonującemu przydziału bezpłatnych uprawnień, chyba że właściwy organ wyznaczył wcześniejszy termin na przedstawienie tego raportu. Przedkłada się go wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji na temat raportu dotyczącego poziomu działalności wydanym na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067.

Państwa członkowskie mogą wymagać przedłożenia wstępnego raportu dotyczącego poziomu działalności zawierającego wszystkie dostępne informacje w chwili jego składania. Państwa członkowskie mogą określić terminy składania wstępnego raportu dotyczącego poziomu działalności.

Właściwy organ może zawiesić wydawanie bezpłatnych uprawnień do emisji dla instalacji, dopóki właściwy organ nie stwierdzi, że nie ma wymogu dostosowania przydziału dla tej instalacji albo Komisja przyjmie decyzję zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 dotyczącą dostosowań przydziału dla tej instalacji.

- 2. Raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, przedkłada także prowadzący instalację, która powstała w wyniku podziału albo łączenia instalacji, na zasadach określonych w art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.",
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
 - "2a. Prowadzący instalację nową przedkłada do Krajowego ośrodka raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w ust. 1, po upływie roku kalendarzowego następującego po pierwszym dniu działalności. Raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, wraz z planem metodyki monitorowania, stanowią wniosek prowadzącego instalację nową o przydział uprawnień do emisji,, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.
 - 2b. Prowadzący instalację nową, która funkcjonowała przez okres krótszy niż rok kalendarzowy, może przedłożyć raport i sprawozdanie z weryfikacji, o których mowa w ust. 1, w terminie wskazanym w tym przepisie.",
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - "3. Raport, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17

W stosownych przypadkach właściwy organ odzyskuje wszelkie nadwyżki uprawnień wynikające z nadmiernego przydziału uprawnień, zgodnie z procedurą określoną w art. 48 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122

Właściwy organ może nałożyć na prowadzących instalacje i weryfikatorów obowiązek stosowania szablonów elektronicznych lub określonych formatów plików do celów składania raportów dotyczacych poziomu działalności.

- 4. Właściwy organ ocenia raport dotyczący poziomu działalności, o którym mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, zgodnie z wymogami określonymi w art. 7–12 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. Właściwy organ może dokonać zachowawczego oszacowania wartości każdego parametru w jednej z następujących sytuacji:
- a) prowadzący instalację nie przedstawił żadnego zweryfikowanego raportu dotyczącego poziomu działalności w terminie, o którym mowa w ust. 3, a wydanie uprawnień nie zostało zawieszone;
- b) przedłożona wartość zweryfikowana nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem lub z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/331;

lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, zwanej dalej "Krajową bazą", przy użyciu dostępnych w niej formularzy, w sposób przewidziany dla raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 tej ustawy, oraz dołącza się sprawozdanie z weryfikacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.",

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

"3a. Sprawozdanie z weryfikacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym weryfikatora, na formularzu dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka.",

- e) uchyla się ust. 5;
- 32) po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b w brzmieniu:

"Art. 64a. 1. Krajowy ośrodek ocenia raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 7-12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

c) raport dotyczący poziomu działalności przedstawiony przez prowadzącego instalację nie został zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.

Właściwy organ nie zwiększa przydziału dla instalacji w oparciu o szacunki dokonane w sytuacji opisanej w lit. a).

sprawozdaniu Jeżeli wervfikacii sporzadzonym na podstawie rozporzadzenia wykonawczego (UE) 2018/2067 weryfikator stwierdza istnienie nieistotnych nieprawidłowości, skorygowane zostały które nie przez instalację przed wydaniem prowadzacego sprawozdania z weryfikacji, właściwy organ dokonuje oceny tych nieprawidłowości i w miare możliwości dokonuje zachowawczego szacunku wartości danego parametru. Właściwy organ informuje prowadzącego instalację, czy i jakie korekty należy wprowadzić do raportu dotyczacego poziomu działalności. Prowadzacy instalacje udostępnia informacje te weryfikatorowi.

Artykuł 4

Średnie poziomy działalności

1. Właściwy organ co roku określa średni poziom działalności każdej podinstalacji w oparciu o

- 2. Krajowy ośrodek dokonuje zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym przepisie. Do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie stosuje się przepisu art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159).
- 3. Podczas dokonywania oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wezwać:
- l) prowadzącego instalację do:
 - a) złożenia wyjaśnień lub
 - b) przedstawienia informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 powinien zawierać raport dotyczący poziomu działalności,
- weryfikatora do przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067
- w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

raporty dotyczące poziomu działalności za odpowiedni okres dwóch lat.

2. Średni poziom działalności nowych podinstalacji i nowych instalacji nie jest obliczany dla pierwszych trzech lat kalendarzowych ich funkcjonowania.

Artykuł 5

Korekty przydziału bezpłatnych uprawnień ze względu na zmiany poziomu działalności

1. Każdego roku właściwy organ porównuje średni poziom działalności każdej podinstalacji, określony zgodnie z art. 4, z historycznym poziomem działalności poczatkowo wykorzystywanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień. Jeżeli wartość bezwzględna różnicy między średnim poziomem poziomem działalności historycznym działalności tej podinstalacji przekracza 15 %, należy dostosować przydział bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji. Dostosowanie to ma zastosowanie od roku następującego po dwóch latach kalendarzowych wykorzystanych w celu określenia średniego poziomu działalności oraz pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej ilości uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji. Wspomnianego dostosowania dokonuje się poprzez zwiększenie

- 4. Dokonując oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wziąć pod uwagę dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:
- 1) zezwoleniu;
- 2) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust.3;
- sprawozdaniu z weryfikacji raportu, o którym mowa w art. 84
 ust. 1;
- raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.
- 5. Krajowy ośrodek informuje ministra właściwego do spraw klimatu o instalacjach, w odniesieniu do których trwają czynności zmierzające do oszacowania, o którym mowa w ust. 2.
- 6. Krajowy ośrodek wprowadza do Krajowej bazy oszacowane wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.
- 7. Krajowy ośrodek informuje prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów.
- 8. Wezwania Krajowego ośrodka, czynności prowadzącego instalację oraz informowanie prowadzącego instalację o

lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień dla danej podinstalacji o dokładną wartość procentową zmiany średniego poziomu działalności w porównaniu z historycznym poziomem działalności początkowo wykorzystywanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień.

- 2. W przypadku dokonania dostosowania zgodnie z ust. 1, w okresie, na który przydzielane sa uprawnienia, dalsze dostosowania moga mieć miejsce jedynie wówczas, gdv wartość bezwzgledna różnicy miedzy średnim poziomem działalności historycznym poziomem działalności tej podinstalacji przekracza najbliższy przedział 5 %, powyżej 15 % przedziału, który wcześniejsze spowodował dostosowanie przydziału bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji, poprzez zwiększenie lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień odpowiedniej podinstalacji o dokładna wartość średniego procentowa zmiany poziomu działalności w stosunku do historycznego poziomu działalności początkowo wykorzystanego w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień i pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej liczby uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla tej podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji.
- 3. Jeżeli zwiększenie lub zmniejszenie średniego poziomu działalności podinstalacji nie przekracza

oszacowanych wartościach parametrów są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.

Art. 64b. 1. Krajowy ośrodek określa średni poziom działalności podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

- 2. Krajowy ośrodek każdego roku dokonuje porównania średniego poziomu działalności, o którym mowa w ust. 1, w każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, a w przypadkach, o których mowa w art. 5 lub art. 6 tego rozporządzenia, dokonuje dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób wskazany w tych przepisach oraz zgodnie z art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia.
- 3. Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek stosowania dostosowań, o których mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.
- 4. Jeżeli z wyjaśnień, o których mowa w ust. 3, wynika, że raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zawiera błędy, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jego poprawienia w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

już 15 % w porównaniu z historycznym poziomem działalności początkowo wykorzystanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej podinstalacji jest równy początkowemu przydziałowi określonemu w art. 16 lub 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, począwszy od roku następującego po dwóch latach kalendarzowych wykorzystanych do określenia średniego poziomu działalności.

- 4. Jeżeli podinstalacja zaprzestała działalności, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej podinstalacji ustala się na zero począwszy od roku następujacego po zakończeniu działalności.
- 5. Dla nowych podinstalacji i dla nowych pierwszych instalacji, trzech latach kalendarzowych działalności, przydział bezpłatnych uprawnień do emisji nie podlega dostosowaniu. W odniesieniu do pierwszego i drugiego roku kalendarzowego działalności, przydział bezpłatnych uprawnień do emisji opiera się na poziomie działalności odpowiednio każdego roku, dla trzeciego roku kalendarzowego działalności przydział bezpłatnych uprawnień do emisji opiera się na historycznym poziomie działalności wykorzystanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień.
- 6. Ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla instalacji stanowi

5. Wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację, o których mowa w ust. 3 i 4, są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy

.

- 6. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w odniesieniu do każdej instalacji informację o:
- ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo
- dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo
- 3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo
- 4) instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2.
- 7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1-3.
- 8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, w odniesieniu do każdej instalacji, informację o:

sumę uprawnień do emisji wszystkich podinstalacji, obliczoną zgodnie z odpowiednio art. 16 lub 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.

Artykuł 6

Inne zmiany w działalności instalacji

- 1. Jeżeli prowadzacy instalacje wykaże, na podstawie danych przedłożonych w raporcie dotyczacym poziomu działalności i wszelkich dodatkowych danych wymaganych przez właściwy organ, że zmniejszenie poziomu działalności podinstalacji, w przypadku której wysokość przydziału bezpłatnych uprawnień została ustalona na podstawie wskaźnika emisyjności opartego na cieple lub paliwie, nie jest związane ze zmianą poziomów produkcji tej podinstalacji, lecz ze wzrostem efektywności energetycznej tej podinstalacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w porównaniu z poziomem opartym na danych podstawowych lub raporcie dotyczącym danych nowej instalacji o więcej niż 15 %, nie przeprowadza sie dostosowania przydziału bezpłatnych uprawnień.
- 2. Jeżeli prowadzący instalację nie wykaże, na wniosek właściwego organu, na podstawie danych przedłożonych w raporcie dotyczącym poziomu działalności i wszelkich dodatkowych danych wymaganych przez właściwy organ, że

- 1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo
- 2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo
- 3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo
- 4) wstrzymaniu wydania ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2.
- 9. W przypadku zakończenia czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2, wobec instalacji, której wstrzymano wydanie ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji, przepisy ust. 1, 2 i 6-8 stosuje się odpowiednio.
- 10. Jeżeli z raportu lub sprawozdania z weryfikacji, o których mowa w art. 64 ust. 1, wynika, że informacja, o której mowa w art. 64b ust. 6 pkt 1, 2 lub 3, została ustalona na podstawie niepoprawnych danych, w wyniku czego liczba uprawnień do emisji wydanych

- zwiększenie poziomu działalności podinstalacji, w wysokość przypadku którego przydziału bezpłatnych uprawnień została ustalona na podstawie wskaźnika emisyjności opartego na cieple lub paliwie, jest związane ze zmianą poziomów produkcji danej podinstalacji, a nie ze zmniejszeniem efektywności energetycznej tej podinstalacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu w porównaniu z poziomem opartym na danych podstawowych lub raporcie dotyczącym danych nowej instalacji o wiecej niż 15 %, właściwy organ odrzucić dostosowanie przydziału może bezpłatnych uprawnień.
- przypadku podinstalacji objetych 3. W wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple i podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie zmiane efektywności energetycznej określa się poprzez porównanie ilorazów ilości ciepła lub paliwa do produkcji wykorzystywanych każdego produktu oraz wysokości ich odpowiedniej produkcji zgodnie ze sprawozdaniem dotyczacym danych podstawowych oraz po zmianie w działalności podinstalacji. Takie określenie efektywności energetycznej jest przeprowadzane w odniesieniu do produkcji każdego produktu objętego każdym kodem PRODCOM dla podinstalacji na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3924/91.

- instalacji na dany rok była nieprawidłowa, Krajowy ośrodek dokonuje zmiany tej informacji. Przepisy ust. 1-9 i art. 64a stosuje się odpowiednio.";
- 33) uchyla się art. 65 i art. 66;
- 34) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 - "4. Prowadzący instalację nową przedkłada do Krajowego ośrodka wniosek o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 64 ust. 2a, na zasadach i w trybie określonych w tym przepisie oraz zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Przepisy art. 26c stosuje się odpowiednio.";
- 35) uchyla się art. 68-70
- Art. 13. 1. Raport dotyczący poziomu działalności wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), złożony do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami lub ministra właściwego do spraw klimatu do dnia